

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 26 ЛИСТОПАДА 2004 РОКУ ЧИСЛО 48 VOL. CXI FRIDAY, NOVEMBER 26, 2004 No. 48

Народ в Україні вимагає справедливости

В. Ющенко протестує проти фальсифікації виборів 21 листопада

ЦВК: В. Янукович нібито переміг, але ще не „офіційно"

В неділю, 21 листопада, в Україні відбулася друга тура президентських виборів, боротьба тривала між теперішнім прем'єр-міністром Віктором Януковчем і провідником опозиції, колишнім прем'єр-міністром Віктором Ющенком. Беручи до уваги всі висновки міжнародних спостерігачів на виборах, з США та Европи, виборчий процес і самі вибори були переповнені фальсифікаціями. Екзіт-поли в Україні засвідчували, що В. Ющенко перемагав В. Януковича на 5 – 11 відсотків голосів. Одначе Центральна виборча комісія подала результати, з яких випливало, що перемагає В. Янукович. Останні інформації з 23 листопада, в той час, коли „Свобода" йшла до друкарні, вказували, що пораховано 99.48 відсотка голосів і що В. Янукович отримав 49.39 відсотка голосів, а В. Ющенко – 46,71 відсотка, від 30 мільйонів 297 тисяч 195 усіх голосуючих. Одначе ЦВК все ще офіційно не проголосила імени переможця.

День після виборів, 22 листопада, був свідком масових виступів громадян на вулицях у багатьох містах України, які протестували проти проголошених ЦВК результатів, оскільки більшість народу вважає ці оприлюднені цифри вислідом фальсифікацій з боку влади. Міські ради Львова, Тернополя, Івано–Франківська, Дрогобича, Луцька, як також посадник Києва, офіційно заявили, що вони вважають переможцем у цих виборах Віктора Ющенка. Натомість президент Росії Володимир Путін публічно поздоровив В. Януковича з перемогою – ще до того, як Україна подала будь-яке офіційне повідомлення, і це привітання В. Путіна ще більше внесло гніву в маси демонстрантів. На жаль, наші повідомлення обмежуються вівторком, 23 листопада, й то ранковими годинами, оскільки у зв'язку з Днем Подяки це 48-ме число газети йде до друкарні на півтора дні раніше, хоч на першій сторінці залишиться формальна дата: 26 листопада.

Тому, з уваги на це, для наших читачів ми хронолоічно подаємо факти, які віддзеркалюють хід найважливіших подій, і статтю нашого кореспондента з Києва Вахтанга Кіпіані про те, що відбулося там 23 листопада.

Від 20 до 23 листопада 2004 року

20.11.2004

Звернення Президента України Л.Д.Кучми до українського народу:

„Мої дорогі співвітчизники!.. Ще задовго до виборів, як ви пам'ятаєте, я спрогнозував: вони будуть найбрудніші в новітній історії України. На жаль, я не помилився. Ці вибори зробила брудними не влада. Ці вибори брудними зробили ті, хто вирішив повернути в політику методи, якими ми ніколи не користувалися... Ми живемо в країні, де політики користуються свободою слова. Але, на жаль, не відповідають за сказане. А відповідати все-таки доведеться... 21 листопада - останній етап виборів Президента України. Тому я закликаю вас: неодмінно прийдіть у неділю на дільницю і зробіть свій вибір... Ми пройшли за останні 10 років важкий шлях, і ми можемо цим пишатися.

Поряд з нами вирували революції. Стріляли з танків по будинку парламенту, бунтували на площах, розв'язували війни. Україна залишилася острівцем спокою в цьому морі нестабільности, тому що ми ніколи не переходили грань, за якою кров... Усі ці роки я в силу свого вміння і обов'язку служив вам як Президент України. Я пишаюся тим, що влада, яку я здійснюю, змогла провести Україну крізь рифи всіх можливих потрясінь. Мені допомагав у цьому Бог і наш толерантний національний український характер, дорогі мої українці. Запевню вас і зараз – влада зробить усе, щоб другий тур виборів відбувся спокійно. Влада не дасть перетворити демократичний процес, яким є вибори, у недемократичне насилля, яким є революція... Мені смішно дивитися на тих, хто реанімує тепер добровільні народні дружини. Вони нічого не зрозуміли й нічого не навчилися. Я не виключаю маніпулювання громадською думкою. Але ніякі екзіт-поли чи паралельні підрахунки голосів не є офіційними. Тільки Центральна виборча комісія повноважна визначати результати голосування... А Президентом стане тільки той, кого ви оберете. Шляхом голосування...

(Закінчення на стор. 11)

В. Ющенко присягнув народові України

Вахтанг Кіпіані

КИЇВ. – 23 листопада приблизно о 17-ій год. 15 хвилин за київським часом кандидат у президенти України Віктор Ющенко склав присягу у залі Верховної Ради. Цей його крок ще довго викликатиме різні коментарі та судження, але ясно одне – у революційному розгортанні виборчій кампанії поставлено не крапку, а знак оклику.

Як це було? З ранку у понеділок, 22 листопада, опозиційна коаліція „Сила народу" вимагала від голови Верховної Ради Володимира Литвина скликати позачергове засідання парламенту, щоб заслухати інформацію про численні порушення законности і дати цьому якщо не правову, то політичну оцінку.

І от нарешті по обіді у вівторок, 23 листопада, у парламенті зареєструвався 191 депутат. Це 99 представників бльоку „Наша Україна", 20 соціялістів, 19 членів бльоку Юлії Тимошенко, 17 парляментарів з фракції Народної аґрарної партії, 15 позафракційних, 14 „центристів" (це всі, крім Сівковича і Тараса Чорновола, які вже під час перегонів перейшли на бік влади), 5 учасників об'єднаної фракції НДП, Партії промисловців і підприємців Анатолія Кінаха і навіть двоє членів проурядових „Реґіонів України" – Жеваго і Майстришин.

Як відомо, для кворуму і ухвалення якихось рішень потрібно 226 голосів. Їх в опозиції цього дня не було. Бо цього разу – як не

(Закінчення на стор. 9)

Київ. Півмільйона людей взяли участь у акції протесту проти фальсифікації виборів 22 листопада. Фото: УНІАН

Дорогі читачі „Свободи“!
Український Народний Союз підтримує заклик Віктора Ющенка і заохочує усіх звертатися до представників державних установ з заявами протесту проти фальсифікації виборів в Україні!
Доля України в ваших руках!

Екзекутива УНСоюзу

Звернення до парляментів і народів світу

Сьогодні увага світової спільноти прикута до визначальної події в Европі цього року – президентських виборів в Укарїні. І це справедливо, тому що ці вибори є доленосними для українського народу і для майбутньої конфігурації об'єднаної Европи. Для українського народу ці вибори – це шанс повернутись до демократії, верховенства права і відповідальної перед народом, а не кланами, влади.

І український народ цього разу свого шансу не змарнував, віддавши свої симпатії народному кандидату від демократичних сил – Вікторові Ющенку, який отримав переконливу перемогу. Україна остаточно підвелася з колін і обрала демократію.

Згідно даних Національного екзит-полу, проведеного за методою закритого анонімного опитування, провідник опозиції Віктор Ющенко отримав 54 відс. голосів, діючий прем'єр-міністер Віктор Янукович – 43 відс. Ця перемога далась непросто.

В день виборів 21 листопада ми стали свідками очевидної фальсифікації явки у східних областях (до 98 відс. в окремих округах Донеччини); масового вигнання членів виборчих комісій та спостерігачів від опозиції, а також незалежних ЗМІ з дільничних виборчих комісій; організованих багаторазових голосувань за відкріпними посвідченнями, неподиноких випадків брутального насильства.

В ніч з 21 на 22 жовтня до процесу фальсифікації було підключено Центральну виборчу комісію (ЦВК), яка шляхом старанно розрахованих маніпуляцій з дозованою подачею інформації „вивела в лідери” Віктора Януковича.

Ми констатуємо грубу фальсифікацію результатів виборів, яка суттєво вплинула на визначення переможця. ЦВК, що виступила виконавцем волі „адміністративного ресурсу”, вкрала перемогу у народного кандидата Віктора Ющенка.

На жаль, ваші заклики і попередження на адресу минулої влади в Україні забезпечити вільні і демократичні вибори не були почуті. У XXI столітті у центрі Европи постала загроза волевиявленню народу однієї з найбільших европейських країн!

За таких умов демократична опозиція, виходячи з конституційного права громадян України, проголошує кампанію громадянської непокори і розпочинає ненасильницьку боротьбу за визнання справжніх результатів виборів президента України. Ми звертаємось до парляментів і народів світу з закликом підтримати волю українського народу, підтримати його прагнення повернутись до демократії.

Ми – провідники народної коаліції політичних сил, що користується підтримкою українського народу, беремо на себе відповідальність і, підтримуючи волю народу, визнаємо перемогу Віктора Ющенка на президентських виборах. Ми закликаємо вас, підтримати нового Президента України Віктора Ющенка, як це зробив український народ! Ми є гарантами того, що Президент Віктор Ющенко буде відповідальним президентом всього українського народу – від сходу до заходу, від півночі до півдня.

Віктор Ющенко,
Юлія Тимошенко,
Олександер Мороз,
Анатолій Кінах

Заява Президента США Джорджа Буша

18 листопада пресовий секретар Білого дому подав заяву від імені Президента США Джорджа Буша, у якій говориться:

21 листопада 2004 року народ України буде голосувати, щоб обрати свого наступного президента. Громадяни мають право і заслуговують на можливість зробити свій вибір вільно, без страху й залякування – чи то зсередини, чи то ззовні.

Передвиборча президентська кампанія і перша тура голосування не відповідали базовим нормам. Ми поділяємо глибоке занепокоєння ОБСЕ та інших спостерігачів стосовно того, що виборчий процес не дотягнув до міжнародних стандартів. Ми закликаємо владу України дозволити своїм громадянам вибирати наступного президента вільно.

Президент Дж. Буш сказав, що у США немає більш важливої відповідальности, ніж підтримка розповсюдження свободи по всьому світу. Це включає продовження підтримки тих країн Східної Европи, які майже 15 років тому розпочали свою ходу шляхом демократії. З метою продемонструвати нашу підтримку демократичних перспектив України, Президент попросив сенатора Ричарда Лугара, голову сенатського Комітету із закордонних справ, поїхати до України. Ми також фінансували зусилля із сприяння чесній кампанії та виборам.

Сполучені Штати підтримують прагнення України приєднатися до евро-атлантичного співтовариства – співтовариства, що вимагає відданости спільним цінностям. Якщо вибори не відповідатимуть демократичним стандартам, прагнення України постраждають. З іншого боку, результати виборів, які відбиватимуть справжню волю людей, створять нові можливості для міцнішої американсько-української співпраці і відкриють перед народом України ясніш„Виборчий процес не дотягнув до міжнародних стандартів“е багатообіцяюче майбутнє суверенної, демократичної та заможної нації.

Літл Рок, Арканзас

Сенатор Р. Луґар заявив про фальсифікацію виборів владою України

КИЇВ. – Сенатор Ричард Лугар, який є офіційним представником Президента Джорджа Буша на виборах в Україні, заявив, що йому очевидно, що під час цих виборів було задіяно і втілено агресивний і потужний плян фальсифікацій, до розроблення і втілення якого причетна влада. Він також нагадав, що Президент Дж. Буш звернувся до Президента Л. Кучми у листі з проханням забезпечити вільні вибори, де зауважував, що у випадку, коли це буде не так, стосунки між Україною та США будуть переглянуті. Р. Лугар також наголосив, що у Президента Л. Кучми як гаранта Конституції ще є можливість втрутитися у ситуацію і виправити ті порушення, які мали місце під час кампанії і в день виборів 21 листопада.

Заява голови Комітету з закордонних справ Сенату США Ричарда Луґара

„Мені випала честь служити представником Президента Джорджа Буша під час другої тури виборів в Україні 21 листопада. Беручись за це завдання, я бачив, що кампанія вже характеризувалася маштабним політичним залякуванням і нездатністю забезпечити рівне висвітлення кандидатів у пресі. Фізичне залякування виборців і неправомірне використання владних адміністративних та юридичних повноважень було очевидним і повсюдним. Я приїхав не для того, щоб підтримувати котрогось з кандидатів у виборах 21 листопада, але для того, щоб наголосити на вільній і чесній виборчій процедурі, яка б зміцнила у світі повагу до легітимности обраного кандидата.

ОБСЕ/Бюро демократичних інституцій і прав людини та інші спостерігачі вказують на довгий список серйозних процедурних порушень, у тому числі:

– незаконне виключення членів виборчих комісій від опозиції;

– неправильні списки виборців;

– свідчення того, що студентів, державних службовців і працівників приватних підприємств декани і керівництво змушували віддавати перевагу одному кандидатові перед іншим;

– кількаразове голосування за відкріпними талонами людей, яких спеціяльно для цього перевозили автобусами;

– побиття представників ЗМІ, в яких також забирали або ламали апаратуру;

– підозріло активне використання пересувних урн.

Навіть при таких намаганнях поховати надію на вільні й чесні вибори мене усе ж надихала сміливість такої великої кількости громадян України, що хотіли продемонструвати пристрасне прагнення вільно висловлювати свою волю і будувати насправді демократичну Україну. У той час, як корумповані владці намагалися довести громадян до нервового зриву і залякати їх, сміливці у відповідь продовжували робити все для того, щоб вибори відбувалися і не запанував хаос. Президент Леонід Кучма у своєму зверненні до народу 19 листопада вечором сказав: „Революції не буде. А будуть вибори, гідні европейської країни XXI століття”.

Президент Дж. Буш у листі, який я передав Президентові Л. Кучмі, написав: „Ви відіграєте центральну ролю у забезпеченні, щоб вибори в Україні були демократичними і вільними від маніпуляцій. Затьмарені вибори, однак, змусять нас переглянути свої взаємини з Україною”.

Обережно і розважливо передаючи слова Президента Дж. Буша, я відвідав Президента Л. Кучму, прем'єр-міністра В. Януковича і голову Верховної Ради Володимира Литвина – з відвертим закликом до них припинити подальші порушення під час кампанії. Незважаючи на вже зауважені кричущі атаки на демократію в Україні, я публічно і у приватних розмовах казав, що приїхав відзначити створення сильних демократичних інституцій в Україні.

Тепер стало очевидним, що узгоджений і потужний плян шахрайства і зловживань у день голосування був задіяний чи то під проводом, чи у співпраці з владою.

Я вважаю, що Президент Кучма має можливість навіть у даний момент привести до результату, який був би чесним і відповідальним. Він покращить спадщину, яку залишає, швидкими і рішучими діями, які б надали максимуму впевнености у світі в інституті президентства України і в потенційно визначному майбутньому, що лежить перед цією країною“.

22 листопада 2004 року,

Вісті з реґіонів України: активність виборців, протидія влади

Інформаційні агенції повідомляють про масове несприйняття населенням України результатів виборів на користь В. Януковича, вважаючи їх грубо зфальшованими. Редактори „Свободи" телефоном звернулися до мешканців різних міст України і попросили розповісти про ставлення до виборів, рівень поінфомованости про них, надії на майбутнє. Подаємо ці висловлювання.

Світлана Іщенко,
спостерігач виборчого штабу В. Ющенка в Каневі:

–У день виборів уся наша сім'я увесь день була на дільниці, вдома залишився тільки малий Андрійчик з бабусею. Нам довелося припиняти дії численних агентів В. Януковича, які радили літнім жінкам, як саме треба голосувати за їхнього кандидата, і давали їм гроші. Коли ми змушували таку особу відійти від дільниці, на зміну їй приходила інша і теж роздавала гроші за голоси на користь В. Януковича. Нам вони пояснювали, що дають гроші з власних заощаджень. У понеділок люди зібралися їхати автобусами до Києва для участи в акції проти фальшування виборів, але міліція автобуси з міста не випустила. Тоді люди почали наймати приватні авта. Телебачення у нас про вибори нічого не показує, „П'ятий канал" в Каневі не транслюється, але наш кум живе в Києві, то телефоном нам повідомляє про події. Люди втомилися від брехні і нестатків і тепер вже не примиряться з диктатом, добиватимуться влади, яка змінить Україну.

Степан Вінярський,
пресовий секретар виборчого штабу В. Ющенка в Черкаському реґіоні:

– У понеділок вранці, 22 листопада, прихильники В. Ющенка виїхали автобусом з Черкас до Києва, але міліція зупинила їх і відібрала у водіїв документи. Тоді люди з автобуса пішли до будинку адміністрації з протестом. На одній площі зібралися на віче службовці, змушені адміністрацією вийти на підтримку В. Януковича. Люди з автобуса влаштували поруч, біля пам'ятника Богданові Хмельницькому, власне віче і за кілька хвилин частина сусіднього віча пішла додому, а інші приєдналися до протесту і разом рушили до будівлі адміністрації. Міліція уся була в Києві, тож демонстранти могли захопити весь будинок, але вони стрималися і провели віче з гаслом: „Банду – геть!". Важливо, що цю акцію ніхто не організовував, вона виникла стихійно, тому що люди не хочуть жити по-старому, не хочуть відродження колишнього режиму.

Ольга Часто,
працівниця книгарні у Львові:

– Сьогодні, в понеділок, Львівська міська Рада одностайним рішенням депутатів визнала Віктора Ющенка президентом і проголосила довготривалий політичний страйк, протестуючи проти фальсифікації вислідів виборів владою. Біля пам'ятника Шевченкові і на Проспекті Свободи – маси людей, щонайменше – 80- 90 тисяч. Таких демонстрацій Львів не бачив навіть в 1991 році. Від того часу українське суспільство якісно, може, навіть докорінно, змінилося, люди стали політично грамотними, відчувають особисту відповідальність за долю України. Щойно я розмовляла з багатьма львів'янами, яким погрожували звільненням з праці, якщо вони не проголосують за Януковича. Однак ці люди готові залишитися без засобів до існування, але не хочуть заплямувати своє ім'я підтримкою антинародного режиму. Грубою неправдою є повідомлення Центральної виборчої комісії, нібито в другій турі західні області були у виборах менш активними, ніж у першій турі. Якби це було так, то як могла б виникнути така масова демонстрація протесту, як міг виникнути цей загальнольвівський політичний страйк? Закрилися всі навчальні заклади міста, всі підприємства, навіть у крамницях тільки де-не-де можна побачити продавця. Найчастіший спосіб фальсифікацій – так звані відкріпні талони, які команди молодиків, заздалегідь організовані владою, розвозили спеціяльними автобусами по виборчих дільницях. Серед порушень були просто неймовірні. Моя знайома студентка, повернувшись з Кам'янця-Подільського, де вона голосувала, розповіла, що на виборчій дільниці її зустріли в такий „демократичний" спосіб: „Якщо ти хочеш голосувати за Ющенка, кидай бюлетень в оцю урну, якшо за Януковича, то – в оту". А виборчі комісії на Луганщині і в Донеччині так старалися догодити владі, що, згідно з їхнім повідомленням, у виборах взяло участь аж 102 відсотки громадян. Сьогодні я розмовляла з племінницею в Ужгороді, там також вийшли на вулицю тисячі людей протестувати проти фальсифікацій. На жаль, мадярське населення і цигани повели себе у виборах всупереч українським інтересам – більшість їх проголосувала за Януковича...

Фідель Сухоніс,
письменник з Дніпропетровська:

– В Україні настав час істини. А це значить, що часу фактично не має. Як на мене, те, що нині відбувається, навіть більш значуще, ніж проголошення незалежности України. Дуже багато людей в Україні засвідчили, що вони більше не хочуть бути рабами. І справа не в Януковичі чи Ющенкові, а в тому, що люди хочуть бути людьми.

Сотні тисяч людей на майдані у Києві вирішили стояти усю ніч, аби захистити наметове містечко. Мовчить Л. Кучма. Можна думати, що він навмисно розіграв такий сценарій.

Володимир Марущак, українець з Дітройту, міжнародний спостерігач, приїхав до села Китайгорода Царичанського рагону. Там у списках виборців значиться 1500 чоловік. Прийшли на дільницю, а для голосування зазначено лише 750 людей. Де решта? Виявляється, терміново захворіли, і їм додому понесуть скриньки для голосування... Вже це цинічно і брутально.

За діючим законодавством має бути заява від такого виборця, що він просить, аби йому принесли скриньку для голосування додому. Як з'ясувалося, було лише 40 заяв, але написаних одним почерком.

Коли мали підраховувати голоси, то мене вилучають із зали, хоч у законі про вибори чітко записано, що представники засобів масової інформації мають право перебувати під час перерахування голосів. Я читаю цей пункт. Голова комісії у відповідь цинічно ставить перед членами виборчої комісії на голосування, чи можу я бути у залі. Результат зрозумілий. У супроводі міліції опиняюся на дворі.

Володимир Марущак ще з декількоми представниками від В. Ющенка та демократичних

(Закінчення на стор. 8)

Тернопіль. „Так!" – виборові В. Ющенка і змінам в Україні *Фото: УНІАН*

Черкаси. 21 листопада група зловмисників увірвалася на виборчу дільницю в школі ч. 23, де в першій турі переміг В. Ющенко, розбила скрині для бюлетенів і залила бюлетені чорнилами.

Слова підтримки з Грузії

Президент Грузії **М. Саакашвілі**, виступаючи у Тбілісі з нагоди святкування дня Святого Георгія, звернувся українською мовою до народу України: „Шановні українці, дорогі брати і сестри, я звертаюся до вас у цей святковий, світлий день Святого Георгія. Я бажаю вам успіхів, я бажаю вам миру, спокою, справедливости і перемоги".

Майя Шабурішвілі,
вчителька з Тбілісі, Грузія:

– Ми вболіваємо за Україну і за вас усіх. Нехай зміна влади буде як в Грузії, з трояндами і без крови!

АМЕРИКА І СВІТ

Міністри Іраку та його сусідів зустрічаються в Єгипті

ШАРМ-ЕЛЬ-ШЕЙХ, Єгипет. – 23 листопада представники найзаможніших країн світу і міжнародних організацій приєдналися до зустрічі міністрів закордонних справ Іраку і сусідніх з ним країн. Мета конференції– показати, що цілий світ підтримує політичні перетворення в Іраку після перемоги над режимом С. Гусейна минулого року. Учасники конференції намагатимуться забезпечити вчасне проведення виборів в Іраку, які заплановані на 30 січня. Урядовці, які працювали над текстом кінцевої заяви, кілька тижнів намагалися якось згладити в її тексті численні розбіжності. Оглядачі кажуть, що мине ще багато часу, перш ніж у регіоні зникне песимізм щодо майбутнього Іраку.

К. Павел прибув до Ізраїлю

ЄРУСАЛИМ. – На Близький Схід з миротворчою місією 21 листопада прибув секретар Державного департаменту США Колін Павел. 22 листопада К. Павел провів у Єрусалимі переговори з прем'єр-міністром Ізраїлю Арієлем Шароном. Головна тема зустрічі – вибори наступника Ясира Арафата на посаді президента Палестинської автономії. Того ж дня К. Павел зустрічається з палестинськими керівниками. За його словами, вибори, заплановані на 9 січня, відкриють нові можливості для мирного врегулювання в регіоні. Палестинські офіційні представники кажуть, що проситимуть американської допомоги для сприяння виведенню ізраїльського війська до виборів. Це – остання поїздка К. Павела на Близький Схід як секретаря Державного департаменту. На його місце Президент США Джордж Буш призначив Кондолізу Райс, яка на даний час працює радником Президента з питань національної безпеки.

Махмуд Абас – кандидат палестинців на президента

ЗАХІДНІЙ БЕРЕГ. – Представники головного політичного руху палестинців „Фатг" 23 листопада висунули кандидатом на посаду президента Палестинської адміністрації голову Організації визволення Палестини Махмуда Абаса. Вибори палестинського президента призначені на 9 січня. Махмуд Абас минулого року виконував обов'язки прем'єр-міністра. Він має репутацію поміркованого і прагматичного політика. Низка збройних палестинських угрупувань уже заявила, що виступає проти його кандидатури.

Призначено дату виборів в Іраку

БАГДАД, Ірак. – Дату виборів оголошено в атмосфері насильства, що не вщухає. Виборча комісія в Іраку 21 листопада оголосила, що датою перших виборів від часу повалення Садама Гусейна буде 30 січня. Іракські виборці обиратимуть перехідний парламент, який має розробити проєкт нової конституції. По тому в країні буде проведено референдум з приводу конституції, і до кінця року – ще одні загальні вибори. Попри насильство, яке не вщухає, виборча комісія організовує реєстрацію виборців і партій. На іракському телебаченні вміщено рекламу, яка заохочує людей до участи у голосуванні. Існують сумніви деяких урядовців щодо того, що вибори відбудуться вчасно. Якщо бодай кілька регіонів країни не візьмуть участи у голосуванні – вибори будуть вважатися нелегітимними.

„Паризький клюб" скасував борги Іраку

ПАРИЖ. – 19 країн, які позичали гроші Іракові, мають намір до 2008 року скасувати йому 80 відсотків боргів. Так званий „Паризький клюб", до якого входять найбільші західні кредитодавці, а також Росія та Японія, офіційно погодився з відповідною пропозицією Сполучених Штатів Америки та Німеччини. 30 відсотків боргів будуть скасовані одразу, наступні 30 відсотків наступного року, а 20 відсотків – 2008 року. Усього борги Іраку "Паризькому клубу" становлять 42 мільярди долярів. Сукупні борги Іраку оцінюються в 120 мільярдів долярів.

У Німеччині демонструють

КЕЛЬН, Німеччина. – 21 листопада майже 20 тисяч осіб взяли участь у демонстраціях протесту проти застосування насильства під гаслом ісляму. Учасники акцій почали ходу одночасно від мечеті і католицького собору, тримаючи в руках турецькі і німецькі прапори. У центрі міста демонстранти об'єдналися. Акція , організована Іслямсько-Турецьким союзом, пройшла спокійно.

Помер найстарший чоловік світу

ВАШІНҐТОН. – У США 20 листопада помер 113-річний американець Фред Дейл, якого вважали найстаршим чоловіком у світі. Після смерти Ф. Дейла найстаршим став Герман Дорнеман з Німеччини, якому вже виповнилося 111 років.

Новий курс лікування для дітей хворих на СНІД

ЛОНДОН. – Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) і допомогова агенція ООН рекомендували новий курс лікування для дітей хворих на СНІД в країнах, що розвиваються. Як твердиться в результатах нового дослідження, яке було надруковано в британському медичному журналі „The Lancet", ліки, що називаються трімоксазоль, звичайний антибіотик, який коштує лише вісім центів на день, можуть значно зменшити рівень смертности серед дітей, хворих на вірус. Британські лікарі провели випробовування серед 500 хворих дітей Замбії для того, щоб виявити, чи може антибіотик запобігти розвиткові таких інфекцій, як пневмонія чи туберкульоза, які часто з'являються, коли послаблена система імунітету у дітей, хворих на СНІД. Вони виявили, що курс лікування зменшив наполовину рівень смертности.

Ж. Ширак побував у Великобританії

ЛОНДОН. – Президент Франції Жак Ширак 18 листопада відвідав з офіційною візитою до Великобританю. Візита присвячена сотій річниці укладання стратегічного французько-німецького договору, який увійшов в історію як „Антанта". Ж. Ширак провів переговори з прем'єр-міністром Великобританії Тоні Блейром. Спостерігачі відзначають прохолодний характер взаємин обох провідників. Представник британського прем'єра підтвердив, що між Ж. Шираком та Т. Блейром дійсно існують розбіжності щодо питання війни в Іраку.

Нові напади в Іраку

БАГДАД, Ірак. – 18 листопада американські підрозділи в Іраку зазнали нових нападів в районах, населених переважно мусульманами-сунітами на заході і півночі від Багдаду. Найгірший випадок стався в місті Байджі, де загинули принаймні чотирнадцять осіб після вибуху бомби поблизу американської військової варти. Дев'ять осіб загинули внаслідок сутичок між американськими підрозділами та повстанцями в Рамаді. У той же час морські піхотинці завдають артилерійських і мінометних ударів по окремих частинах міста, намагаючись у такий спосіб знищити залишки спротиву повстанців.

За матеріялами ЗМІ

Відбулося відкриття іменної бібліотеки Б. Клінтона

ЛІТЛ РОК, Арк. – Незважаючи на зливу, 18 листопада у місті Літл-Рок (штат Аркенсо) відбулася церемонія відкриття 165-мільйонової іменної бібліотеки-центру Віліяма Дж. Клінтона – колишнього Президента США. На церемонії відкриття був присутній сам Б. Клінтон, його дружина сенатор Гілларі Родгам-Клінтон, їхня дочка Челсі, чинний Президент США Джордж Буш, колишні президенти Джимі Картер та Джордж Буш-старший і майже 30,000 тисяч гостей.

Присутніми також були обидва переможені Дж. Бушем опоненти, Ал Гор і Джон Кері.

Виступаючи перед зібраними, Б. Клінтон сказав: „Вітаю вас на дощовому відкритті моєї бібліотеки-центру". У промові- вітанні Президент Дж. Буш підкреслив, що Б. Клінтон „є одним з найбільш обдарованих політиків США у цей модерний час," і додав: „Вірте мені, я до цієї оцінки прийшов важким шляхом", Дж. Буш зазначив, що „у Б. Клінтона все виходило природно і все він зображав таким легким, – й ох, як я за це його ненавидів". А на закінчення свого виступу Президент сказав, що „історія, розпочата у невеличкому будинку на вулиці Гарвей у місцевості Гоп, Аркенсо, надихає людей з кожного походження по всій Америці". І назвав цю бібліотеку-центр „дарунком чоловіка майбутності, – чоловіка, який завжди вірив у майбутність, і сьогодні ми йому дякуємо за любов і службу Америці".

Сенатор Гіларі Родгам- Клінтон заявила, що „ця нова бібліотека-центер є такою, як мій чоловік – відкритою, дорогою, привітною, виповнена життям і показами, котрі розказують про когось, хто любить людей, турбується всіми нашими дітьми та впізнає нашу спільну людяність".

Колишній президент Дж. Буш-старший, котрого Б. Клінтон переміг в 1992 році, виступаючи, хвалив його вміння у передвиборних перегонах , додаючи, „як він йому заздрив".

А колишній президенд Дж. Картер заявив, що Б. Клінтон „був провідником, який умів надихати інших поза межі їніх можливостей та досягти великих діл".

Бібліотека відкрита у Літтл-Року тому, що до свого президентства Б. Клінтон був губернатором Аркенсо.

У бібліотеці зберігатимуться близько 80 мільйонів документів і фотографій та 20 мільйонів листів електронної пошти зібраних упродовж 8-ми років президентства Била Клінтона.

Х.В - Ф.

Українські виборці в США сказали „Так!" В. Ющенкові

При дипломатичних установах України у Сполучених Штатах Америки було створено чотири дільниці з виборів Президента України – в Посольстві у Вашінгтоні та Генеральних консульствах в Чикаго та Сан-Франсіско. В першому турі у голосуванні взяли участь понад шість тисяч виборців. Абсолютна більшість голосів була віддана за Віктора Ющенка. Про те, як відбулася друга тура виборів на цих дільницях, розповідає кореспондент „Свободи" Анатолій Гороховський.

Ню-Йорк. Біля столу виборчої комісії

Вашінгтон

Друга тура голосування, на думку представників громади , проходила тут чітко і організовано. Члени комісії намагалися зробити все, щоб виборці довго не стояли в черзі. Люди з піднесеним настроєм виконували свій громадський обов'язок. І коли на виході з виборчої дільниці журналісти просили сказати, за кого вони голосували, то відповідь була однозначною: „За Віктора Ющенка, майбутнього президента України".

Слід віддати належне дипломатам на чолі з Послом України у США Михайлом Резніком, які не тільки надали велику допомогу виборчій комісії, але разом із своїми родинами одними з перших взяли участь у голосуванні.

Варто відзначити, що керівники українських громадських організацій США, зокрема УККА на чолі з Михайлом Савківим, залучили до української справи сенаторів, конгресменів та відповідальних працівників Державного департаменту. Результатом цього є два звернення уряду США до уряду України, в яких були висловлені застереження проти фальфікації виборів.

Чикаго

Українські виборці Чикаго раділи, що, перебуваючи далеко від батьківщини, мають можливість брати участь у виборах, в той же час були сповнені рішучости обрати такого президента України, який триматиме курс на всебічний розвиток країни, на забезпечення мирного і заможного життя майже 50-мільйонного народу. Таким президентом може бути тільки Віктор Ющенко, за якого майже всі виборці в Чикаго віддали свої голоси.

Якщо виборча комісія дбала про дотримання Закону про вибори президента України, то Громадський комітет виборців 2004 року турбувався, щоб людям було у всіх відношеннях зручно, поки вони переступлять поріг консульства. Голова цього комітету Юрій Мельник, за фахом лікар, напередодні виборів звернувся по місцевому українському радіо до учасників голосування з порадою тепло одягнутися, бо передбачалася прохолодна погода. У зв'язку з попередженнями синоптиків про можливі дощі, комітет заготовив чимало парасольок та целофанове покриття від води. Окрім того, були залучені добровольці, які на своїх автах привозили виборців, котрі не мали можливості самостійно дістатися до виборчої дільниці.

...Ось приїхали виборці з Дітройту, які провели в дорозі 5 годин. Питаю, як настрій, у відповідь чую: „Піднесений, бадьорий, адже ми хлопці з козацького роду".

Нюйоркська телевізійна компанія RTVI, яка веде свої програми на всю Америку і на деякі европейські країни, звернулась в переддень виборів до своїх глядачів з таким запитанням: „Якби Вам довелося взяти участь у виборах Президента України, то за кого Ви віддали б свої голоси – За В. Януковича чи за Ющенка?". Ось які були отримані результати телефонного голосування: 83 відсотки голосів віддано за Ющенка, і лише 17 – за Януковича.

Рівно о 8-ій годині закрились двері виборчої дільниці ч. 95 і члени комісії на чолі з Марією Щерб'юк приступило до підрахунку голосів. За винятком кількох голосів, всі були віддані Вікторові Ющенкові.

Сан-Франсіско

До складу цієї консульської округи входять 12 американських штатів, які за територією і кількістю населення значно більші від України.

(Закінчення на стор. 10)

Ню-Йорк. Біля скринь для бюлетенів

Ню-Йорк. Марія Мокрицька, Галина Марко та Віра Барабаш частують присутніх за дорученням церкви Св. Юра

Олег Калита і Елеонора Соловей з Бостону

Ню-Йорк. На 49-ій вулиці перед виборчою дільницею

Ніч прозріння

Ці рядки ми пишемо у вівторок, 23 листопада, між 11-ою і 12-ою годинами дня. На цю мить ще нема остаточних офіційних результатів президентських виборів в Україні, якщо не вважати їхнім результатом незліченну кількість найгрубіших фальсифікацій і найбезсовісніших порушень демократії з боку влади, проти чого в єдиному революційному пориві повстала, наступного дня після виборів, в ніч на 22 листопада, Україна. Що це вже нова Україна – пробуджена, відповідальна за своє майбутнє, і що боротьба народу є справедливою, визнає світ. Ми задоволені з рішучої настанови Президента Дж. Буша, який остеріг Л. Кучму, що у випадку нечесних виборів Америка перегляне свої взаємини з Україною, з авторитетної заяви сенатора Ричарда Лугара, який стверджує, що виборча кампанія в Україні „характеризувалася маштабним політичним залякуванням і нездатністю забезпечувати рівне висвітлення кандидатів у пресі. Фізичне залякування виборців і неправомірне використання владних адміністративних та юридичних повноважень було очевидним і повсюдним“.

Сьогоднішнє українське суспільство якісно інше, ніж воно було в 1991 році. Незважаючи на шалений тиск владних структур на виборців, на залякування і фізичне насильство, що є природним стилем олігархічного режиму, мільйони людей стали над собою вчорашніми, над власними страхами, усвідомлюючи, що не можна далі жити в беззаконні і болоті корупції. Це усвідомлення, ця політична зрілість і є головним результатом теперішніх президентських виборів, тому вирішальну ролю вже відіграватиме не те, що, на догоду В. Януковичеві і Л. Кучмі, проголосить Центральна виборча комісія, а саме це загальнонародне прозріння, ця справді вистраждана єдність суспільства, яке єдиним фронтом виступило за позитивні зміни, за демократію, за чесну і прозору політику, за принципово новий рівень взаємин між народом і владою.

Разом з тим, ми маємо велику надію, що Україна, услід колишній „бархатній революції“ в Чехо–Словаччині і недавній „трояндовій революції“ в Грузії, здійснить цей радикальний крок під помаранчевим, а не червоним кольором, тобто без пролиття крови, якої на тій багатостраждальні землі пролилося вже занадто багато. Підставою для цієї нашої надії є та гідна правда, що Україна, ледве чи не єдина з усіх республік колишнього СССР, безкровно здобула свою державну незалежність, щасливо уникнула міжнаціональних конфліктів і болючих соціяльних потрясінь. На жаль, разом з тим тодішня політична еліта занадто легко взяла у перемогу, ті сприятливі обставини, не передбачила, що вислідами безкровної революції 1991 року скористається та ж сама партійно-совєтська номенклятура, яка спочатку трохи злякано присіла, а відтак виповзла з ровів і лицемірно та нагло перехопила гасла українського відродження, гасла демократії і свободи.

Тепер та революційна неповнота і незавершеність дається взнаки: народ України мусить вжити подвійних, потрійних зусиль, щоб раз і назавжди змінити ситуацію, врятувати країну від негідної антинародної влади. Ми певні, що Україну в цьому підтримають всі свободолюбні народи світу. Блюзнірством ми вважаємо вчинок російського президента В. Путіна, який привітав В. Януковича з перемогою – не чекаючи будь-якої офіційної заяви з боку України. Ми раді, що М. Горбачов, відгукуючись на події в Україні, сказав: „Росія не повинна втручатися у виборчий процес в Україні і діяти проти волі народу“.

Україна – це великий 48-мільйонний народ. І відступати нема куди: позаду – століття безправного життя на своїй землі. Століття боротьби за незалежну Українську державу. Дай нам, Боже, сили перстипити цей поріг без крови і сліз, дай нам, Боже, щоб ніч з 22 на 23 листопада 2004 року стала для всіх нас ніччю прозріння.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наші дві батьківщини

Події в Україні, пов'язані з першою та другою турою президентських виборів, стоять від довшого часу в осередку нашої уваги, наших думок і наших глибоких побажань. Оцю тижневу „О-КУ" доводиться мені писати у настроях неспокою, вичікування на вислід голосування в неділю, 21 листопада, і глибоких бажань добра для „нашої" України.

І саме цей прикметник „нашої" спонукає глибше застановитися, чи він для усіх має це саме значення, чи усі ми (а під цим „ми" маю на думці ту хвилю поселенців, що прибула до США після закінчення Другої світової війни), що перебуваємо на землі Вашінгтона вже довші роки або й тут народилися, відчуваємо своє беззастережне духовне належання до давної батьківщини – України?

Безумовно, більшість з нас, представників старшого покоління, емоційно, що є цілком природним, пов'язана з Україною, зберігаючи про неї не лише живі спомини, часто тепер підкреслені відвідинами давнього „дому", ближчих та дальших родин, а передусім маючи громадсько-політичні зв'язки. І хоча багато з нас, повоєнних еміґрантів, вже понад пів сторіччя живе на т. зв. „нових місцях поселення", ми ніяк не позбуваємося туги за тією країною, що залишилися у наших споминах, як це завжди буває зі споминами, – ясною, найкращою, незмінною, „як колись".

Однак, рівночасно ми вже тут, на американській землі, довгі роки і звикли до неї, до її інакшого способу життя, і все, що тут коїться, стало нам в якийсь спосіб близьким і зрозумілим. Ось так, здається мені, що не помилюся, як сьогодні стверджу, що ми, „друга хвиля еміґрантів", знайшли себе у нашій подвійній любові, а може, не так любові, як льояльности до двох країн – рідної і „прибраної".

Тому все, що коїться на американській землі, нас цікавить, і ми маємо до усіх подій свого роду безпосереднє відношення, безпосередню реакцію та думку. Ось хоча б дуже недавно, коли ми поруч з виборами в Україні „переживали" також вибори в США і мали своє живу та емоційну думку про двох кандидатів на президента. Тепер ми, старше покоління, „переживаємо" так само, а може й більше з приводу виборів президента України, і всього, що коїться в Україні у зв'язку з ними.

Чи це подвійна льояльність, чи можна мати мати дві матері, дві батьківщини? Чи можна нас – тих, що приїхали сюди після Другої світової війни і назавжди залишилися, звинувачувати за цю подвійну льояльність? Може, добре, що ми залишилися у цій подвійній льояльності, у цьому почутті, що для нас важливе все, що коїться в нашій Україні, але і все, що переживаємо тут, близько, біля нас.

Але чи добре, коли ми ці почування передаємо нашим дітям чи онукам? Вони ж бо емоційно не зв'язані так сильно з Україною, як наше старше покоління, вони, однак, відчувають льояльність до країни перебування і країни батьків та дідів, але не показують її так емоційно, як тепер ми. І як нам усім погодити наші почування у цей так дивний та непевний час? Як знайти дуже потрібну спільну мову з іншими?

О-КА

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Денис не втрачає надії на одужання

Важка доля випала Надії. Народилася в Сибіру, куди були вивезені з Львівської области її батьки. Повертатись на рідні землі після заслання не дозволяли, тому родина Олещуків-Гупалів оселилася в містечку Ямпіль на Вінничині. Надя здобула освіту працівника культури, вийшла заміж. Згодом народився синочок Денис. Все було б добре, якби не хвороба сина, яка проявилася після першого року життя дитини. І ось вже 20 років мати бореться за життя єдиного сина.

Денис має важке і рідкісне захворювання кровоносних судин – синдром Кліпеля-Треноне (це прізвища французьких лікарів, що досліджували цю хворобу). Мати пояснює, що у лівій нозі сина судини – без клапанів. Кров падає, як у мішок, а відтоку немає. Завдяки порушеному кровообігу нога набрякає, розпухає, все товстішає.Нога стала коротшою, стався сколіоз, викривлення тазу, остеопороз. Хлопець відчуває сильні болі, йому дуже тяжко ходити.

В Санкт-Петербурзі хлопчик переніс 9 хірургічних операцій, кожен раз ризикованих. Ще один раз лягав на операційний стіл у французькій клініці. Одна з операцій тривала 12 годин. Три бригади хірургів змінювали одна одну. Донором під час операції була рідна матір Дениса.

Денис виявився дуже наполегливим у навчанні. Він самотужки вчився вдома, бо до школи не завжди міг ходити через хворобу. Вчителі приходили додому і допомагали йому. Раптово параліч розбив маму Надії. Довелось покинути працю і доглядати неньку. Завдяки своїй бабусі хлопчик полюбив українську мову, заслуховувався, як милозвучно линули з її уст казки і легенди. Хлопець досконало вивчив також французьку мову. Тепер Денис – студент Київського університету. На жаль, він не може регулярно відвідувати лекції.

Цього літа Надію зі сином запросили до Америки на світовий конґрес хворих на це рідкісне захворювання. Кошти на цю поїздку матері довелось позичити під проценти. Денис пройшов обстеження в Нюйоркському медичному університеті. Надя з вдячністю згадує докторa Франсіну Блей, яку вони зустріли на конгресі. Це вона добилась, щоб Дениса обстежили безкоштовно. Консиліюм лікарів вирішив, що потрібна ще одна дуже складна операція. Хірург д-р Розон згодився прооперувати хлопця, але дав термін подумати, бо ця операція дуже ризикована. Та й не вирішено питання з фінансуванням. Тепер Денис продовжує навчання в Києві, а мати залишилась в США, ходить на підробітки, щоб не повертатись додому без грошей. На жаль, віза Наді закінчується в січні, та й хворий син потребує постійної допомоги і опіки. А з мізерним заробітком в Україні матір не може забезпечити синові навчання і лікування.

Союз Українок Америки започаткував матеріяльну допомогу Денисові. Просимо виписувати чеки на „Souz Ukrainok" під „memo" написати: „For Denys Ursu" і висилати на адресу: 203 Second Ave, New York, NY 10003. Сподіваємось, що знайдуться добрі і чуйні люди, які не залишать матір і хворого на самоті.

Лідія Баб'юк,
Ню-Йорк

На поштових марках – неправда

KARTKA POCZTOWA
WIPA 1981
POLSKA 4.20
MIĘDZYNARODOWA WYSTAWA FILATELISTYCZNA WIEDEŃ '81
Pierwsza kawiarnia w Wiedniu otwarta w 1684 roku przez Polaka Jerzego Kulczyckiego

Докладними дослідженнями ми намагаємось дізнатись, чи Ігор Сікорський був українцем. Інакше чинять в Росії, де вже довгі роки беззастережно присвоюють собі українських діячів, літературу княжої доби, підкреслюють приналежність до Росії земель української держави. Є такі приклади і в інших державах.

Це можна зауважити на поштових виданнях, які є потужним та дешевим засобом пропаганди. Ось марка СССР, випущена 10 грудня 1951 року, присвячена 150-річчю з дня народження відомого українського математика Михайла Остроградського (1801–1862). На марці напис: „Видатний російський математик". М. Остроградський народився у селі Пашенівці, Полтавської области і помер у Полтаві.

16 березня 2004 року появилася серія з 5-ти марок Росії, присвячена монастирям Російської Православної Церкви за кордоном. На одній з них – Свято-Успенська Києво-Печерська Лавра. Але чому тоді вживають назву Українська Православна Церква до митрополії Володимира Сабодана, якщо це – російська церква? Чому їй належить київська Лавра?

Поштівка Польщі, яка появилась 11 травня 1981 р., має напис польською мовою: „Перша кав'ярня у Відні відкрита в 1684 р. поляком Єжим Кульчицьким". Юрій Кульчицький (1640–1694) був українцем. Він народився у селі Кульчиці, Львівської области, і помер у Відні, Австрія. Здобув славу під час облоги Відня в 1683 р., коли перейшов з обложеного Відня через турецькі війська і зв'язався з австрійською армією та повернувся назад до Відня з вісткою, що йде допомога.

26 вересня 1998 р. появилась серія марок Молдови з видами молдавських міст. Серед них є марки з видом Кілії та Ізмаїлу. Обидві ці місцевості над річкою Дунаєм є у Одеській області. 29 липня 1995 року випущено марку Молдови з фортецями, на яких показано фортецю міста Білгород Дністровського (Альба) та фортецю у Хотині. Хотин – це місто у Чернівецькій області, а Білгород-Дністровський – в Одеській.

Яскравим прикладом „ловлення душ" може бути спортсмен-легкоатлет Володимир Куц (1927–1975). Народився він у селі Олексине, Сумської області і помер у Москві за невідомих причин. В. Куц був олімпійським чемпіоном з бігу на 5 та 10 км на Олімпіяді у Мельбурні в 1956 році. Він встановив 7 світових рекордів. Коли служив у радянському війську, йому не було дозволено повернутись в Україну. В. Куц завжди підкреслював свою українську національність. 15 березня 2000 року Росія видала бльок із 12-ти марок, присвячений спортовим подіям XX сторіччя у Росії і СССР. На одній марці зустрічаємо портрет В. Куца. Чи хтось із необізнаних здогадується, що В. Куц не був росіянином?

Андрій Даріян Сольчаник,
Мідія, Па

Стипендіяльний фонд ім. Ярослави Поповської діє

Чимало українців опинилися на чужині. А й тим, що залишилися на рідному Закерзонні, часто дається відчути, що вони тут не господарі, а гості, і то не дуже бажані... І саме ми тому вважаємо основним завданням відроджувати те, що ще недавно здавалося безповоротно втраченим, зберігати спадщину предків, а насамперед – виплекати нове покоління, в руки якого з надією передамо все, що для нас найдорожче...

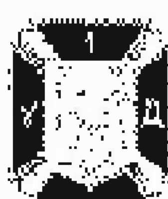
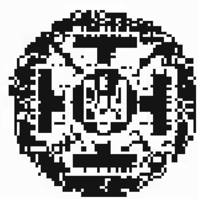
Дозвольте висловити особливу вдячність за щедрі дари, надіслані з січня по червень 2004 року з Фонду Бучинського при Українському Народному Союзі за посередництвом Земляцтва „Перемищина" – 3,500 дол, Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Філядельфії – 1,000 дол.

З глибини серця ми вдячні за те, що поділяєте наші мрії і стремління, що так віддано допомагаєте нам їх здійснити. Наш фонд допомагає молоді стипендіями на навчання.

Для усіх, хто бажає надати нашим дітям допомогу, подаємо нашу адресу: Ukraiński Dom Narodowy, ul. Kościuszki 5, Przemyśl 37–700, Poland.

Проф. Іван Беднарський,
Перемишль, Польща

Листопад – це місяць Українських Військових Інвалідів

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуючих допомоги колишніх вояків останніх наших змагань за державність України.

Датки просимо пересилати на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans Ukrainian Educational & Cultural Center, 700 Cedar Road, Rm-122A, Jenkintown, PA 19046.

Вісті з реґіонів України: активність виборців, протидія влади

Київ. Дівчина в помаранчевих барвах вірить у перемогу В. Ющенка

Дрогобич. Тисячі людей протестують проти махінацій на виборах

Київ. Шатра учасників протесту на Хрещатику

Київ. Шатра на Майдані незалежности

Київ. Похід учасників акції протесту 22 листопада

Вісті з реґіонів...

(Закінчення зі стор. 3)

сил у кращих традиціях українського народного опору змагається за правду з яничарами влади. Звісна річ, вони не перемогли. Але з іншого боку – це була перемога. Бо навіть на тій маленькій дільниці було засвідчено – люди в Україні вже інші.

Роман Ференцевич,
спостерігач з Вашінґтону в Києві:

– Не до описання радісне, зворушливе почуття охоплює людину, яка має щастя бути свідком історичного моменту, коли народ підноситься раптом з колін і стає нацією! Такий момент мав місце у понеділок, 22 листопада 2004 року, на Майдані Незалежности і Хрещатику у серці України – Києві.

Пригадуєте картини з „оксамитової революції" у Празі, з повалення Берлінської стіни, з „Трояндової революції" у Тбілісі саме рік тому? Збільшіть ці картини у своїй уяві у десять і більше разів – і матиме те, що творилося у Києві у понеділок, 22 листопада, – майже двісті тисяч людей різного віку! Кожен і кожна з помаранчевою стяжкою на рукаві, у волоссі, над головами тисячі помаранчевих прапорів – суцільне помаранчеве море, привітні, усміхнені обличчя зустрічних з іскорками в очах! Атмосфера всенародного свята.

Звертаючись до зібраних, Віктор Ющенко, серед іншого, сказав: „... У кожній нації є переломні часи. Можливо, ми сьогодні займаємось тим, чим повинні були займатися в 1991 році. Але на нас випала місія, шановні друзі, і ми повинні зробити свою роботу... Я хочу твердо вам заявити – ми з вами перемогли, переміг український народ".

Україна розпрямила плечі, вона більше не буде миритися з чужою, брехливою владою.

Київ. Електронні засоби полегшували спілкування з В. Ющенком

В. Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

один вже раз раніше – виявили свою антинародну зрадницьку суть комуністи (а їх у парляменті аж 59!). Ну, а чекати в законодавчих кріслах представників прокучмівських сил (СДПУ (о) Медведчука-Суркіса-Кравчука, Партії Реґіонів Януковича, „Єдиної України" Губського, „Деміціятив" Гавриша тощо) навіть і підстав не було. Вони не могли не розуміти, що Верховна Рада не просто дасть оцінку, але й леґітимізує багатомільйонну народну підтримку Вікторові Ющенку.

Тим не менше голова Верховної Ради Литвин відкрив засідання і дозволив прихильникам В. Ющенка, а також бютівцям і соціялістам протягом кількох годин виголосити свої виступи, в яких вони виклали ґрандіозний фактаж порушень, які мали місце під час голосування 23 листопада, напередодні дня виборів, і вже під час підрахунку голосів. Ця інформація пішла в люди, оскільки проющенківський „5 канал" і кілька радіостанцій передавали це в етер. Під стінами Верховної Ради і на помаранчевому від стягів і гасел Майдані Незалежности у цей час були кілька сотень тисяч киян і українців з різних частин України, які змогли дістатися до столиці.

Провідник опозиції В. Ющенко говорив, як завжди, просто і образно: „Україна стоїть сьогодні на порозі громадянського конфлікту. У цій залі у мільйонах осель виникає одне запитання, хто є автор конфлікту, хто має нести відповідальність. Я можу сказати свою версію... Все це відноситься до виборчої кампанії, хіба це варто крови? Чому в нас гинуть люди на політичному полі, комусь це неприємно, комусь не подобається моє обличчя, але все обличчя України таке – я ще щасливий, що таким залишили... Хіба не соромно, що ми маємо територію, наприклад, Миколаївської области, де 35 відсотків голосувало вдома, а 60 відсотків – за відкріпними талонами? Хіба не зрозуміло, що це фальсифікація?".

За повідомленням кореспондента „Української правди" з парляменту, Ющенко заявив, що коаліція „Сила народу" не визнає результатів голосування на дільницях в Донецькій, Луганській, Одеській, Сумській областях. Він назвав незаконним голосування 1.5 мільйона людей. Він також зазначив, що закликає Верховний Суд ухвалити рішення про негайне скасування на дільницях цих областей. Ющенко також сказав про причетність до порушень і Центрвиборчкому. Зокрема він нагадав, що з 20-ої години вечора 21 листопада явка з позначки „76,6" блискавично зросла до „80,36"! Звичайно, що будь-яка людина, яка коли-небудь мала справу з виборами скаже: це брехня.

У самому кінці засідання до слова зголосився найстарший депутат українського парляменту, академік Ігор Юхновський. Він запросив Віктора Ющенка до складання присяги Президента України. Голова ВР Литвин категорично заперечив таку можливість і дуже поспішно оголосив засідання верховної Ради закритим.Було відразу відключено мікрофони і телевізійну трансляцію. Але, як скандують наразі молоді люди в Києві, „свободу не спинити"...

Віктор Ющенко поклав руку на знамениту 300-літню Острозьку Біблію і Конституцію України і зачитав текст присяги. У кулуарах Верховної Ради Володимир Литвин заявив, що це був незаконний акт: „Інавґурації не було. З таким же успіхом можна було б прийти до парляменту і оголосити себе президентом без виборів взагалі".

Але люди під вищим законодавчим органом держави і на Майдані Незалежности, яких нараховують до півмільйона, були щасливими. Вони співали „Ще не вмерла Україна", вигукували „Ю-щен-ко!" й інші вітальні гасла.

Приблизно за пів години Ющенко виступив на Майдані Незалежности. Люди гаряче аплодували і схвалювали свого, народного, президента. Віктор Андрійович заявив, що готовий до переговорів з президентом Кучмою і покищо прем'єром Віктором Януковичем. Предметом переговорів він назвав, „як врегулювати процеси в державі". Депутат-„нашоукраїнець" Микола Томенко повідомив, що незабаром буде оголошено про створення Комітету національного порятунку (власне, уряду народної довіри).

Синод єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ під керівництвом кардинала Любомира Гузара заявив про повне право людей протестувати, оскільки їхні конституційні права були брутально порушені. Про це сказано так: „Коли люди виходять на вулицю захищати свої конституційні права мирним способом, вони не є темною масою і „вулицею". Це люди розважні, жертовні і відповідальні, яких належить пошанувати і до голосу яких треба прислухатися, бо „голос народу – це голос Божий". Владики звернулись до посадовців „не піддаватися спокусі під час розв'язування дуже складної ситуації вживати своє становище, засоби і силові та правоохоронні структури для своїх вузьких інтересів, проти власного народу".

Продовжується хвиля визнання президента Ющенка. Першими це зробили ради і міські голови багатьох міст України – від Галичини до Житомира і Херсону. І звичайно, мер Києва Олександер Омельченко.

Речник МЗС Маркіян Лубківський прийшов у прес-центр Віктора Ющенка і зачитав відкритий лист більше півтори сотні дипломатів підписали заяву, в якій закликали визнати обраним Президентом України Ющенка. У ній зокрема йдеться: „Ми не можемо мовчки спостерігати за ситуацією, яка здатна поставити під сумнів демократичний розвиток України, звести нанівець багаторічні зусилля з повернення нашого народу до Европи і, врешті, призвести до міжнародної ізоляції держави".

Гарант української Конституції Леонід Кучма, до речі, десь зник. Його не видно і не чути. Проте президент Росії Володимир Путін змушений виправдовуватись, що його неправильно зрозуміли і він, виявляється, привітав Віктора Януковича не з перемогою, як про це повідомили провідні медіа, а лише з перемогою в екзит-полах...

Отже, навіть Кремль розуміє, що підтримка народу і зфальшовані цифри в опитуваннях і виборчкомах – це дві, як кажуть в Одесі, „великі різниці".

У хвилини, коли „Свобода" має йти до друкарні, у Києві розпочинаються справді історичні події. За закликом Юлії Тимошенко кілька десятків тисяч демонстрантів взяли в кільце адміністрацію Президента України, що на вулиці Банковій. У свою чергу, джерело сайту „Майдан" повідомило, що з приміщень адміністрації Президента України виносять техніку та сейфи. Їх вантажать в авта і вивозять. Всім чоловікам нібито видано зброю. Жінок відіслали додому. Навколо зосереджено силу-силенну правоохоронців у повній бойовій готоовності, в уніформах і в цивільному.

Учасники мирних протестних акцій вважають, що міліція не підніме руку на свій народ. У Львові, приміром, як повідомляє сайт „Чиста Україна", усі міліціонери у Львові зараз носять оранжеві стрічки: „Міліція - з народом, їй набридло бути ментами, мусором. Тепер вони - ПРАВООХОРОНЦІ! Професія міліціонера - боротьба з бандитами, і вони - проти Бандюковича". Але є й чого боятись. Посилено гуляють чутки, що з Росії в Україну перекинули тисячі перевдягнених спецназівців, які й мають спровокувати людей на бешкети. А це може стати причиною пролиття крови...

Підходи до вулиці Банкової перегороджені огорожею з металевих листів. Спецзагони „Беркут", які розташовані у дворах біля адміністрації президента оголосили всезагальну мобілізацію. Вздовж центрального входу до адміністрації Президента вишикувалося близько 50 бійців спецпідрозділу президентської охорони. Вони озброєні автоматами, а деякі з них мають ручні кулемети. Люди скандують „Міліція з народом!"...

* * *

У Києві холодно. Але, водночас, у Києві – гаряче. Бо у столиці України йде революція. Нормальна „оксамитова" революція. Це не румунський, не грузинський і не югославський варіянт. Це, будемо сподіватись, перемога української демократії. Станом на 19-ти годину 45 хвилин за київським часом на вулиці українських міст вийшло понад один мільйон громадян, готових захищати свій вибір і своє майбутнє.

Київ.Підрозділи спецслужб в засаді

Київ. Віче 22 листопада на підтримку В.Ющенка

У цьому числі „Свободи" вміщено фотографії з України, які надіслали УНІАН,Фелікс Хмельковський,

Українські...

(Закінчення зі стор. 5)

Розповідає голова виборчої комісії Ігор Каліш, у недалекому минулому – львів'янин, закінчив Політехнічний інститут, тепер працює інженером у Сан-Франсіско.

– У першій турі голосування взяли участь 473 осіб, хоча до списку було внесено 2657 виборців. Звинувачувати в цьому людей, які бажали взяти участь у голосуванні, не можна. Уявіть собі, що виборець мешкає на віддалі понад 200 кілометрів від консульства. Як йому до нього дістатися? В цьому випадку ні авто, ні автобус не допоможуть, покладатися треба лише на літак, який коштує дорого. Тому керівники українських громадських організацій нашого краю запропонували відкрити виборчі дільниці в містах, в яких компактно мешкають вихідці з України. До них належить Сакраменто та Сієтл. Однак Київ не підтримав цієї ідеї, Центральна Виборча комісія, певно, побоялась, що люди віддадуть свої голоси за Ющенка. Треба врешті-решт вирішити цю проблему, яка не вимагає ні великих коштів ні значних зусиль.

Незважаючи на короткий час підготування до другої тури, все ж члени комісії залучили майже 2000 виборців. До мене, як голови виборчої комісії, зверталися люди з запитанням, чи голосував колишній прем'єр-міністер України Павло Лазаренко, який тепер мешкає у нашій Окрузі. Ні, він не брав участи у виборах і не подавав заяви до нашої комісії.

Анатолій Гороховський

Ню-Йорк

Тисячі людей, які 21 листопада зібралися на 49-ій вулиці біля виборчої дільниці, були об'єднані спільним прагненням бачити Україною незалежною і щасливою. Усі тільки про це говорили, переказуючи вістки з України, розповідаючи про свої, часто нелегкі, зусилля, щоб дістатися до виборчої дільниці. У розмовах відчувалося незадоволення Верховною Радою, яка прийняла закон, що відчутно утруднює волевиявлення громадянам України за кордоном. На жаль, дехто намагався звинуватити у цьому членів виборчої комісії, які насправді були тільки виконавцями і не могли щось змінити. Секретар виборчої комісії Павло Костюк розповідає:

„Щоб полегшити людям участь у виборах, ми розділили чергу очікування на шість ліній, вивісили відповідні інформаційні написи. Кожна лінія черги відповідає столу видавання бюлетенів на дільниці. Це значно прискорює голосування. До полудня вже проголосували понад тисячу осіб. Виставлені щити з інформацію, як саме слід діяти на дільниці, щоб проголосувати без перешкод. Близько 5 тисяч виборців мають проголосувати за 720 хвилин, тож виходить по 10 секунд на одну особу. Число виборців проти першої тури подвоїлося, якщо не більше".

Марія Гугель з Глен-Спею, Н. Й., залишила хворого чоловіка, прикутого до ліжка, спала останньої ночі тільки годину, щоб дістатися до Ню-Йорку і проголосувати. Марія Петрівська, яка приїхала з нею, розповідає: „Ми дуже вболівали за В. Ющенка і не могли дізнатися, де є виборча дільниця.Телефонували до Консульства України, але марно. І ось тільки останнього тижня перед виборами дізналися, де діє виборча дільниця, щоб ми могли зареєструватися. Ми усі дні тижня працюємо, тож приїхали в останню суботу, коли ще можна було зареєструватися, потім ще раз - проголосувати і тепер - ще раз". Надію Світличну в Україні відмовилися реєструвати, порадили повернутися до Америки, де вона постійно проживає, і тільки в останню годину перед виборами через суд їй вдалося домогтися реєстрації.

Капелян українського війська о. Олекса Куйбіда збирається до Іраку, де буде душпастирем українських миротворців. Він говорить: „Я був в Америці на стажуванні в школі капелянів, а тепер працюватиму серед вояків, які перебувають за межами України. Як громадянин України прийшов виконати свій обов'язок".

Виборці, які приїхали до Ню-Йорку, одностайно висловлювалися на підтримку Віктора Ющенка.

Левко Хмельковський

* * *

Ніч на 22 листопада в усіх американських виборчих дільницях з виборів Президента України була безсонною. Тривав підрахунок голосів, укладалися протоколи та інші документи, пов'язані з виборами. Абсолютна більшість українських виборців Америки, як і передбачалось, віддали свої голоси за В. Ющенка, за майбутнього Президента України.

Ню-Йорк. На запитання виборців відповідають член виборчої комісії Василь Лопух (зліва) і секретар комісії Павло Костюк

Протести проти фальсифікації виборів

23 листопада до „Свободи" надійшли заяви ряду установ і громадських організацій, уривки з яких подаємо.

Світовий Конґрес Українців на підставі спостережень близько 250 міжнародних спостерігачів, котрі були акредитовані при ЦВК від СКУ та його складових частин, УККА і КУК, дійшов висновку, що навіть при підрахунках ЦВК кількість голосів для обох кандидатів надзвичайно подібна і тому ми вважаємо, що порушення, котрі відбулися на користь кандидата В. Януковича, вплинули на результат, поданий ЦВК. В. Януковича не можна вважати обраним народом. Між порушеннями були не особисте голосування, надання виборцеві більше, ніж одного бюлетеня, намагання вкидати жменю бюлетенів у виборчу урну навіть представниками дільничних виборчих комісій або їхніми друзями, відкрите підкуплення виборців тощо. Ще більший вплив мали такі події як вимога до виборців голосувати за В. Януковича самою дільничною комісією шляхом висилання запрошень на голосування з агітацією за В. Януковича, вказівки, за кого голосувати, які давали виборцям члени дільничних виборчих комісій, керівники підприємств. На користь В. Януковича використані ресурси чужих держав, зокрема Росії та невизнаного Придністров'я. Українська діяспора, діяльність якої координує СКУ, вітає В. Ющенка з перемогою та пропонує йому наші послуги на користь нашого народу та на благо незалежної демократичної Української держави.

Заяву підписали 22 листопада у Києві **Аскольд Лозинський, Віктор Педенко, Михайло Савків, Остап Скрипник**

* * *

Ініціятивна група охорони громадянських прав і свобод Національного університету „Києво-Могилянська академія" звернулася до могилянської громади із закликом стати в обороні власних громадянських прав.

Ми є свідками брутального порушення виборчого процесу і гарантованого Конституцією вільного волевиявлення громадян України. ЦВК із небаченою квапливістю оголошує результати, базовані на фальсифікаціях і зловживаннях адмінресурсу.

Вся відповідальність за злочинно-кримінальний „супровід" другої тури голосування лежить на організаторах виборчого процесу: на президентові Л. Кучмі, чинному уряді та підпорядкованих їм державних структурах. Поганьблюється, нищиться, зневажається святе право кожного з нас вільно обрати власне майбутнє. Тому ми закликаємо всіх могилянців стати в обороні власних громадянських прав і захистити честь і гідність громадянина.

Заяву підписали 22 листопада **Вячеслав Брюховецький, Ліна Костенко, Михайло Брик, Володимир Панченко,** інші провідники і професори академії.

* * *

Професори, студенти, співробітники Національного університету „Києво-Могилянська академія", заявляючи про своє приєднання до загальноукраїнського руху опору злочинним спробам украсти в народу його перемогу, здобуту 21 листопада, оголосили політичний страйк і закликали зробити те ж саме всіх студентів та викладачів інших вищих навчальних закладів України.

* * *

З заявою проти фальсифікації виборів звернулися українські дипломати в США – другий секретар Посольства України **Ю. Пархоменко, радники О. Щерба, О. Потєхін, В. Чумак.** У заяві, зокрема говориться: „Керуючись совістю, професійною честю та присягою вірно служити державі Україна, приєднуємось до голосу українського народу, в якому звучить протест проти порушення права громадян обирати президента демократичним шляхом". Дипломати закликали весь український дипломатичний корпус подати свій голос на захист незалежної, чесної України.

Українці Ню-Йорку спільно молилися

НЮ-ЙОРК. – Беручи до уваги загальне зацікавлення і переживання за вислід виборів в Україні, українська спільнота „Матері в молитві" вдруге проголосила Всенощну в церкві св. Юра. Спільні моління відбулися від 6-ої вечора, 19 листопада, до 6-ої ранку, 20 листопада, – в намірені кращої долі Української держави. Моління розпочато Богослужбою, яку відправив о. Теодозій Ільницький, ЧСВВ, а відтак члени спільноти „Матері в молитві" відмовляли вголос молитви на вервиці. Отці продовжували молитви цілу ніч, аж до години 6-ої ранку суботи, 20 листопада, виконуючи в цей спосіб четверту Заповідь Божу „Люби батька і матір своїх..."

О. К.

Від 20 до 23...

(Закінчення зі стор. 1)

22.11.2004

Дані ЦВК: Процент оброблених протоколів – 99.38; кількість виборців, які взяли участь у голосуванні в Україні – 30, 235, 468; відсоток виборців, які не підтримали жодного кандидата – 2.29.

22. 11. 2004

Дані ЦВК: відсоток оброблених протоколів – 99.38; кількість виборців, які взяли участь у голосуванні в Україні – 30, 235, 468; відсоток виборців, які не підтримали жодного кандидата – 2. 29; кількість і відсоток голосів „за" В. Януковича – 14, 942, 478 (49. 32 відс.); „за" В. Ющенка – 14, 120, 791 (46. 70 відс.).

22.11.2004, 11:16

Кандидат у президенти Віктор Ющенко на вічу на Майдані Незалежности в Києві закликав до організованого суспільного руху опору „За чесні вибори". За його словами, опозиційні сили створили комітет з організації і створення наметових містечок у Києві й в інших регіонах України. Ющенко закликав активістів і учасників опозиційного руху бути готовими до акцій протесту.

Кандидат підкреслив, що організація руху опору потрібна в зв'язку з необхідністю захистити права виборців України і відстояти отриману фактичну перемогу у виборах. Ющенко повідомив про масові фальсифікації, зафіксовані у Донецькій, Луганській, Миколаївській, Сумській областях. За його словами, у ряді цих областей опозиція буде вимагати скасування підсумків виборів через те, що там були зафіксовані випадки усунення з виборчих дільниць внутрішніх і міжнародних спостерігачів, унеможливлення праці членів комісій, що представляють опозиційні сили, багато випадків голосування за відкріпними талонами і випадків голосування вдома. Відкриваючи віче його організатори представили В. Ющенка як народного президента України.

22.11.2004, 11:33

Юлія Тимошенко попросила киян, 80 відсотків яких підтримали Ющенка, розпочати всеукраїнський страйк. Вона закликала студентів першими розпочати страйк, а також всім „вільним" підприємствам і установам долучитися до цієї акції. Вона також закликала українців привести на акцію по 10 чоловік, „щоб до 16 години нас були не десятки людей, а мільйони".

22.11. 2004, 13:24

Спостерігачі місії міжнародної організації „Інститут країн Східньої Европи й СНД" вважають, що минулі в Україні вибори президента є легітимними, незважаючи на певні порушення. „Спостерігачі місії зробили такий висновок: вибори можна вважати легітимними і такими, що відповідають демократичним стандартам, незважаючи на всі відзначені порушення", - заявив керівник аналітичного відділу інституту Лев Вершинін на прес-конференції в понеділок у Києві. Він відзначив, що в ході виборчої кампанії й самого дня голосування „всіма суб'єктами виборчого процесу були допущені численні помилки, прямі, іноді навмисні порушення закону".

22.11.2004 - 17:55

Сьогодні зранку в Дніпропетровську стало відомо, що під керівництвом обласної держадміністрації місцеві представники Партії регіонів і СДПУ(о) почали підготування до святкування перемоги Віктора Януковича.

22.11.2004, 18:24

Доповідач Парляментської Асамблеї Ради Европи з питань України Ганне Северінсен наполягатиме на санкціях проти України в разі нерозслідування ходу голосування в Донецькій області. Водночас місія Парляментської асамблеї НАТО вважає другий тур виборів президента України таким, що не відповідає міжнародним стандартам демократії.

22.11.2004 - 19:34

Віктор Ющенко та Борис Тарасюк ознайомили дипломатичний корпус з перебігом другого туру виборів. Ющенко оприлюднив свою позицію щодо перебігу другого туру виборів Президента України, наголосивши на численних порушеннях, які стали підґрунтям для масштабних фальсифікацій результатів голосування.

22.11.2004, 19:31

Питання, чи буде проведено позачергове засідання Верховної Ради України у зв'язку з виборами президента, досі не з'ясовано. Як повідомив голова ВР Володимир Литвин після погоджувальної ради, що на вимогу 155 депутатів він може зібрати засідання, але його порядок денний мають затвердити 226 депутатів. З словами Литвина, 23 листопада о 12-ій годині відбудеться погоджувальна рада, де фракції визначаться щодо порядку денного позачергового засідання. Він також сказав що Верховна Рада не може висловити недовіру Центрвиборчкому, оскільки це прерогатива Президента. Команда Віктора Ющенка вимагає проведення позачергового засідання Верховної Ради, де хоче висловити недовіру на адресу ЦВК.

П. Симоненко, керівник комуністів, сказав, що зараз „використовують вулицю, щоб кримінальний капітал прийшов до влади". „В 1991 році в Москві певні політичні сили не пожалкували три життя, щоб затвердити диктатуру", - пригадав Симоненко події часів ГКЧП.

22.11.2004, 19:31

Керівники силових відомств заявляють про підготування опозицією силового сценарію захоплення влади. Про це йдеться в спільній заяві Генерального прокурора Генадія Васильєва та міністра внутрішніх справ Миколи Білоконя. „Вибори президента України відбулися. На сьогодні це не викликає жодного сумніву. Завершується підрахунок голосів. І навіть, якщо різниця становитиме усього кілька голосів – меншість повинна буде підкоритися. Це - закон виборів", - говориться в заяві. Вони наголосили на тому, що переможця виборів визначає „не вулиця й не майдан". „Це прерогатива єдиного конституційного органу – Центральної виборчої комісії", - зазначають силовики. За їхніми словами, деякі політики „виводять людей на вулиці та майдани і підбурюють до насильницьких дій й тиску на ЦВК". "Вони навіть не дочекалися оголошення офіційних результатів виборів. І це красномовно свідчить про те, що справжні, реальні результати голосування їх не цікавлять. Їх інтерес очевидний: завоювання влади у країні будь-якою ціною", - заявляють силовики. "Ці політики лише переслідують власні інтереси. Їх дії - це не більше як грубий шантаж діючої влади і попрання чинного законодавства", - говориться в заяві Васильєва і Білоконя.

„Вважаємо за необхідне нагадати, що за порушення порядку організації і проведення масових заходів передбачено адміністративну відповідальність, а за групове порушення громадського порядку, масові заворушення, блькування транспортних комунікацій – кримінальну", - нагадують силовики.

22.11.2004, 20:39.

Штаб кандидата в президенти Віктора Ющенка подав700 скарг в районні суди Донецької і Луганської областей на порушення під час 2-ої тури виборів в цих областях. Голова Верховної Ради України В.Литвин вважає, що кандидати в президенти повинні провести між собою зустріч в парляменті, з участю представників Конституційного і Верховного суду України, і обговорити ситуацію, що склалася сьогодні в країні. „Краще зробити це зараз",- сказав Литвин.

22.11.2004 - 21:08

Віктор Ющенко повідомив учасникам мітингу на Майдані Незалежности у Києві, що о 3 годині ночі з понеділка на вівторок міліція спробує знести наметове містечко.

23.11.2004.

Досі ані слова не чути від Л. Кучми – від 20 листопада.

Результати виборів на виборчих дільницях у США:

Вашінґтон
(голова виборчої комісії – Мирослава Пархоменко)
Проголосувало осіб – 881
Подано голосів:
за В. Ющенка – 831
за В. Януковича – 27
за інших кандидатів: 14 – проти всіх
Недійсних бюлетенів – 9

Сан-Франсіско
(голова виборчої комісії – Ігор Каліш)
Проголосувало осіб – 2,024
Подано голосів:
за В. Ющенка – 2000
за В. Януковича – 23
за інших кандидатів: один голос – проти всіх
Недійсних бюлетенів – нема

Ню-Йорк
(голова виборчої комісії – Олександер Зінченко)
Проголосувало осіб – 3,293
Подано голосів:
за В. Ющенка – 3,210
за В. Януковича – 63
за інших кандидатів: чотири – проти
Недійсних бюлетенів – 16

Чикаґо
(голова виборчої комісії – Марія Щербюк)
Проголосувало осіб – 3,807
Подано голосів:
за В. Ющенка – 3,770
за В. Януковича – 28
за інших кандидатів: п'ять – проти всіх
Недійсних бюлетенів – 4

Демонстрації протесту відбулися в Америці

НЮ-ЙОРК. – 23 листопада близько 150 представників української громади в США провели перед будинком Генерального консульства України в Ню-Йорку акцію протесту проти фальсифікації виборів в Україні. На вічу промовляли голова об'єднання українських організацій Ню-Йорку Володимир Курило та голова СУА Ірина Куровицька. Представників громади, зокрема В. Курила та І. Куровицьку, запросив до себе Генеральний консул Сергій Погорельцев, який мав з ними бесіду і ознайомив з своїм баченням ситуації в Україні. Опісля учасники демонстрації вирушили до Генерального консульства Російської Федерації, щоб заявити свій протест проти втручання Росії в справи України.

Л. Хм.

Київ. Масова акція протесту в ніч з 22 на 23 листопада

Київ. Провідники опозиції на Майдані незалежности 22 листопада

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

5 грудня: відзначення 71-ої річниці Голодомору

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 5 грудня в Українській православній катедрі відбудеться відзначення 71-ої річниці Голодомору у 1932–1933 років в Україні .

Панахиду відслужать Архиєпископ УПЦ в США Антоній і Митрополит УКЦ в США Стефан Сорока в сослуженні отців обидвох церков.

Під час Панахиди співатимуть з'єднані хори українських православних парафій св. Володимира і св. Покрови, а також хори українських католицьких парафій Непорочного Зачаття і Благовіщення. В програмі беруть участь Перша Українська євангельсько-баптистська церква на чолі з пасторами Дмитром Логіним та Ярославом Папроцьким, молодь з СУМ-у і Пласту, „Нашої Рідної української школи", дитячий та чоловічий хори баптистської церкви у Філядельфії. Присутніми на імпрезі будуть свідки Голодомору в Україні.

До Громадського комітету, який готує імпрезу увійшли представники всіх українських організацій Філядельфії і околиць.

Громадський комітет запрошує всю українську громаду міста Філядельфії і околиць до участи.

Методій Борецький

Громадський комітет Філядельфії з вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932–33 років.

УКРАЇНА І СВІТ

Донецьк – забутий шматочок СССР

ДОНЕЦЬК. – Здається, для половини донеччан настане кінець світу, якщо на виборах програє В. Янукович. Але все ж таки справа не просто в тому, що більшість регіону підтримує свого колишнього обласного голову. Пригадується, дніпропетровці теж у переважній більшості підтримували Л. Кучму. Але там це відбувалося набагато спокійніше, як кажуть, без фанатизму. Навряд чи хтось там пов'язував свою особисту долю з результатами тодішніх передвиборчих змагань. Тим часом у Донецьку дуже багато місцевих мешканців сприйме ймовірну поразку свого колишнього обласного голови як особисту біду. На базарі якась жінка сварила В. Ющенка за те, що той нібито привіз на відпочинок до „Артеку" іракських дітей, а своїх ніде оздоровити. Я нагадав їй, що то насправді В. Янукович сприяв, аби ті діти у нас відпочили. Вона на мить розгубилася, а тоді почала хвалити прем'єра за доброту і турботливість.

Будь-яке невинне зауваження на адресу колишнього обласного голови може викликати неприхильну реакцію. Вашу необережну репліку можуть сприйняти як особисту образу. У відповідь чути гнівні тиради на адресу В. Ющенка, який продасть Україну Америці і так далі – з усього набору відомих гасел. Отож, В. Янукович їм друг, брат і навіть батько рідний.

Не можна сказати, що ці настрої притаманні всім без винятку мешканцям Донецької области, але вони дуже поширені. Я ніяк не міг второпати, звідки воно оте взялося. Але я згадав, що у Донецьку є пам'ятники співаку Йосипові Кобзону, спортсмену Сергієві Бубці, вулиця імені Юхима Звягільського. Нагадаю, що всі три згадані діячі живі, здорові. Як це не парадоксально звучить, але у даному випадку мене збентежила їхня неприсутність на „тому світі". У часі розвиненого соціялізму в СССР також ставили монументи живим робітникам, селянам і трудовій інтелігенції – двічі героям соціялістичної праці або Радянського Союзу. Леонід Брежнєв мав стільки цих звань, що йому вистачило б на кілька монументів. Колись у газеті ми надрукували фото Л. Брежнєва, який стояв біля власного пам'ятника. Пам'ятники за життя ставилися Гітлерові і Сталінові. Мали їх і тирани у Римській імперії. Ці монументи з різних епох об'єднує одна риса – їх ставлять у тиранічних суспільствах. Подібні суспільства зацікавлені у вихованні і підтриманні культового мислення, а обожнення живих людей дуже сприяє цьому.

Отож і напрошується припущення, що ментально Донецьк залишився шматочком тоталітарного СССР, який має психологічну потребу обожнювати своїх живих героїв. А вінцем моїх міркувань стала розповідь колеги про те, як він вперше побачив В. Януковича. Це сталося на фестивалі „Золотий скит" у Донецьку, коли нинішній кандидат у президенти ще обіймав посаду обласного голови. Він вийшов на сцену під час церемонії закриття, виступив із промовою. Потім взяв на руки маленьку дівчинку, яка сказала у мікрофон: „Спасібо Віктору Фьодоровічу за...". Як ви думаєте, за що? Ви на диво здогадливі: „За дєтство счастлівоє нашє". Просто як за Сталіна.

Юрій Луканов,
„Телекритика"

Українській книгозбірні в Криму – вісім років

Вісім років діє в Криму, при симферопольській міській бібліотеці ч. 9, Українсько-канадський відділ, створений за проєктом „Відродження". Його відкрито 1 листопада 1996 року з ініціятиви Марії Фішер-Слиж, Івана Кузика, Ярослава Семчишина, Степана Горлача та інших українців з Торонто. Завдяки їхній копіткій праці кримські читачі тепер можуть ознайомитися з художньою, суспільно-політичною літературою, журнальними виданнями та альманахами, що були надруковані за межами України, у далекому зарубіжжі.

За цей час Українсько-канадський центр став одним з головних осередків української духовности в Криму, де населення найбільш зрусифіковане. Друкованими матеріялами користуються не тільки українці, а й читачі інших національностей.

Українсько-канадський відділ набув полярности за сприяння місцевої преси, виступів завідувачки бібліотеки на радіо, а також завдяки цікавим заходам, що влаштовує бібліотека. Ось деякі з них: година історичної правди „Розстріляне відродження", бібліотечна година „Читайте українською, розмовляйте українською", цикл літературних читань „Народе мій, до тебе я ще верну, і в смерті повернуся до життя", бесіда „Історичним шляхом в сьогодення України", тематичні години – „Без таємниць та табу", „Абетка відомих імен", „Недоречно обірвана мить", „Я люблю твоє зболене слово, що віками в неволі було", „Не можу жить в солодкій тиші, я хочу клекоту життя", літературний вечір „Письменники української діяспори – читачам Криму", цикл духовних та православних виставок „Сива давнина українських звичаїв" та інші. Окрема тема –

(Закінчення на стор. 14)

НТШ-А спонзорує розкопки в Батурині

Українські і канадські археологи та історики продовжували розкопки у Батурині в центральній Україні. З 2001 року цей проєкт спонзорує Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, Канадський Інститут українознавчих студій та Понтифікальний інститут середньовічних студій у Торонто. Знову, уже вчетверте, майже 70 студентів та науковців з університетів Чернігова, Ніжина і Луганська та Національного університету „Києво-Могилянська академія" взяло участь у розкопках. Керує експедицією д-р Володимир Коваленко (Чернігівський університет). Д-р Володимир Мезенцев (Торонтський університет) брав у ній участь як науковий працівник КІУС, відповідальний за Батуринський проєкт. Проф. Мартін Дімнік (Понтифікальний інститут) завідує фондами та допомагає публікації результатів розкопок.

Археологи дослідили стіни підвалу та підмурівки дому Кочубея – єдиної пам'ятки архітектури XVII ст. у Батурині, яка дійшла до нас. Цю кам'яницю спорудив гетьман Многогрішний як державну судову палату з в'язницею у підвалі, але генеральний суддя Василь Кочубей перетворив її на свою приватну резиденцію, близько 1700 року. Дослідникам вдалося реконструювати первинний плян будови та розкопати підземні масивні контрфорси з цегли, які підтримують її підмурівки.

Експедиція розкопала фрагменти цегляних фундаментів Мазепиного палацу (1700 р.) в околиці Батурина - Гончарівці. Його теж пограбувала армія Петра І. Д-рові В. Мезенцеву пощастило віднайти у Національному музеї у Стокгольмі (цю поїздку до Швеції д-ра В. Мезенцева спонзорувало НТШ-А з Фонду ім. Наталії Данильченко) малюнок цього палацу 1744 року, де зображені стіни його фасадів, які стояли свого часу. У 2003-04 роках на території фортеці і цитаделі експедиція розкопала 32 поховань мешканців кінця XVII - початку XVIII ст. (Мазепиної доби). 13 з них – особливі поховання з ознаками насильницької смерти та непоховані людські рештки – вважаються жертвами нападу 1708 р.

Цей проєкт НТШ могло спонзорувати завдяки Фондові ім. Антона Савицького та Фондові ім. Юрія Кузева. 4 грудня в НТША, в Ню-Йорку, д-р В. Мезенцев розповість про нові археологічні знахідки в Батурині.

Пресова група НТШ-А

Українській...

(Закінчення зі стор. 13)

популяризація творів Тараса Шевченка.

Побувавши на відзначенні п'ятиріччя заснування відділу, Степан Горлач сказав: „У нас були різні думки щодо Криму, ми не були впевнені, що щось вдасться зробити. Але зараз цей симферопольський центр є кращим в Україні після Донецька. І я приходжу сюди, як до рідної хати...".

Ще є труднощі. Не можемо передплатити періодичні видання. Для проведення заходів немає ні магнітофона, ні касет з українськими піснями та виставами. Якби була копіювальна машина, ми вирішили б проблему з повнішим використанням літератури українсько-канадського відділу, тому що друкованими виданнями можна користуватися тільки в бібліотеці. Бракує комп'ютера. Кількість читачів зростає, а нової літератури нема, не вистачає книжок з історії України до XVIII століття, а також періоду 1990-их років.

Ми вдячні усім добрим людям, які нам допомагають, а насамперед – Заслуженому артистові України Ростиславові Василенкові, який відвідав нас у 2002 році. Його чудові концерти ми бережемо в пам'яті. Подружжя Ольга та Володимир Гринькови постійно надсилають нам не тільки літературу, але й одяг, бо розуміють наші проблеми. Дякуємо редакції „Свободи" за можливість кримчанам читати цікаву, найстарішу з існуючих дотепер українську газету. А за книгою Левка Хмельковського „Без матері", яку люб'язно передав нам Ростислав Василенко, в бібліотеці готується літературна прем'єра. Письменниця Леся Ткач подарувала бібліотеці твори свого батька – Дмитра Нитченка, а також касети зі своїми виступами, з гуморесками Павла Глазового.

Складаємо подяку Шкільній раді при УККА, її голові Є. Федоренкові, видавництву „Рідна мова" (Фундація українознавчих студій Австралії), Українському міжнародному комітетові з питань науки і культури при Національній академії наук України (голова Ярослав Яцків), редакції журналу „Українка в світі" (Канада), Президентові Українського Народного Союзу Стефанові Качараєві, який передплатив до кінця року для бібліотеки газету „Свобода", подружжю Легких з Канади за надіслані кошти для передплати газети на наступний рік, Фундації ім. Д. Бурлюка (співголова О. Капітоненко, Крим), яка усі 8 років допомагає нам вижити.

Працівники бібліотеки докладають усіх зусиль, щоб Українсько-канадський відділ залишався вогнищем української духовности на нашому сонячному півострові. Наша адреса: вул. Крейзера, 14, бібліотека ч. 9, Симферопіль 95006, Україна. Тел.: (038-0652) 277-763.

Любов Тарахтій,
завідувачка бібліотеки

Представлення книжки про родину Січків

Петро Січко перед Київським міським Будинком вчителя, де відбулось представлення книги.
Фото: В. Овсієнко

КИЇВ. – Двотомник „Три повстання Січків" 7 жовтня був представлений громадськості в Молодіжній залі Київського міського Будинку вчителя. У представленні брали участь автори – член Української Гельсінської групи Петро Січко, відповідальний за випуск Євген Захаров, упорядник Василь Овсієнко (Харківська правозахисна група), архиєпископ УАПЦ Ігор Ісіченко, Надія Світлична, Михайло Горинь, Микола Горбаль, Євген Сверстюк, Ніна Марченко, Осип Зінкевич та інші відомі люди. Тексти читали Катерина Криворучко та Кирило Булкін.

Родина Січків тричі повставала проти комуністичного режиму. Стефанія Петраш (1925 - 1996) та Петро Січко (1926 р.н.) стали членами Юнацької сітки ОУН ще за „перших більшовиків" та німецької окупації і 1944 року пішли в підпілля. Обоє були ув'язнені 1947 року (Петро на 25, а Стефа – на 10 років). У Магадані, на Колимі, 1954 року вони познайомилися, в 1956 році побралися і мали первістка Василька. Великдень 1957 року вони святкували вже в Україні. Син Василь вчився на факультеті журналістики в Києві лише два роки, другий син, Володимир, на механічно-математичному факультеті два з половиною роки, дочка Оксана потайки вступила на медицину аж у Латвії. Василь Січко прилучився до організованої боротьби за права людини, 1977 року вступив до Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод. 5 липня 1979 року, після виступу на могилі Володимира Івасюка, батько Петро і син Василь опинилися за гратами. За ними пішов і 20-річний Володимир, який відмовився йти до війська.

Поміж трьома таборами і домівкою розривалася мати й дружина Стефанія. Одного 1981 року вона 33 рази їздила на побачення та возила передачі, але здебільшого привозила біду: як тільки вона з'являлася під колючим парканом, чоловіка й синів кидали до карцерів. Це була відчайдушна 6-літня війна героїчної сім'ї з цілою Імперією Зла. Тоді імена Січків завдяки Стефанії, яка теж вважала себе неоголошеним членом Української Гельсінкської Групи, стали відомими всьому демократичному світові. І в цій війні Січки перемогли. Імперія Зла захиталася.

Третя війна Січків розгорнулася, щойно вони вийшли на волю. Це вже був час так званої перебудови. Люди завжди потребують когось сміливого і впевненого у своїй правоті, щоб він ішов попереду. Відчувши подих і потребу часу, поодинокі подвижники духа, такі як Січки, знову повстали найпершими, і за ними пішли люди. Ця боротьба не завершилася проголошенням Незалежності. Вона триває досі. Нема вже матері Стефанії, трагічно загинув 40-літній Василь, але є славна родина Січків.

Такий зміст двотомника „Три повстання Січків", який видала Харківська правозахисна група у видавництві „Фоліо" в серії публікацій меморіяльного характеру.

Василь Овсієнко

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Ігор Мірчук. „Українська культура" підручник у двох частинах для старших кляс шкіл українознавства. Перша частина – народознавство, друга – архітектура і скульптура. Видавництво Шкільної ради, Ню-Йорк, 2004 рік.

Любомира Василечко. „Стежками відлуння" – це книжка народознавчого характеру, своєрідна й оригінальна праця. Авторка у формі спогадів передає життєві історії персонажів, їхні характери, нелегке життя. Видавництво „Нова Зоря", Івано-Франківськ, 2003 рік.

Михайло Трайста. „Калинові ранки", – оповідання і казки для дітей. Наклад фінансований Союзом Українців Румунії. Видавництво, „Мустанг", Букарешт, 2004 рік.

Олександер Барвінський. „Спомини з мого життя", частина перша і друга. О. Барвінський писав мемуари, починаючи 1915 роком аж до своєї смерти в 1926 році, довівши розповідь до квітня 1907 року. До книжки увійшли перші дві частини „Споминів мого життя", які були видані за життя автора у 1012-1913 роках. Книга призначена для науковців і всіх, хто цікавиться історією. Видавництво „Смолоскип", Ню-Йорк – Київ, 2004 рік.

Українське історичне товариство. „Український Історик", журнал українського історичного товариства. Том XLI Vol. Другий міжнародний конгрес українських істориків. Ню-Йорк–Київ–Львів–Острог–-Торонто–Париж, 2004 рік.

Василь Клим. „Відсвіти полум'я",роман. Наклад фінансований Союзом Українців Румунії. Видавництво „Мустанг", Букарешт, 2004 рік.

Рекіта В.І. „Історія Закарпаття" у творчій спадщині Василя Гренджі-Донського. Тема історії Закарпаття у творчій спадщині В. Гренджі-Донського, який був учасником державотворчих змагань в Карпатській Україні наприкінці 30 років XX століття. „Гражда". Ужгород, 2004 рік.

Марта Тарнавська. „Вибране". До книжки увійшли вибрана поезія і проза зі збірок „Тихі розмови з вічністю" (Філядельфія, 1999) та „Самотнє місце під сонцем" (Буенос-Айрес, 1991). Університетське видавництво „Пульсари", Київ, 2004 рік.

Стефанія Новацька. – „Недописана книга". Наш родовід – його життя та діяльність в Українській Повстанській Армії, спогади, поезії. Компанія „Манускрипт", Тернопіль – Львів, 2003 рік.

FOUNDATION OF AMERICA

P.O.Box 46009
Chicago, IL 60646-0009
Tel 773.685.1828
Fax 773.794.1654
www.kmfoundation.com

Ви можете дати пожертву на студентські та професорські стипендії, на ремонт кімнат в своєму імені, на ремонт та обладнання бібліотеки, та на інші загальні фонди. Закликаємо підтримати Академію в цей визначний для України час.

Ваші чеки можете надсилати за адресою:
KMFoundation
of America
P.O.Box 46009,
Chicago, IL 60646-0009
Києво Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодом 501 (c)(3).
Згідно податкового законодавства Ваші чекові внески та пожертви можна відтягнути від податків.

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

Вітаємо Українську громаду з Святами і дякуємо за підтримку всім організаціям, установам та добродіям котрі підтримують Києво Могилянську Академію. В цей рішучий час, коли вирішується суть українського майбуття, Києво Могилянська Академія займає ключове місце в демократизації України. Підтримайте Академію в її постійній та невтомній праці. Пора!

Києво Могилянська Фундація Америки

АКТИВНА ГРОМАДСЬКА ПОЗИЦІЯ СТУДЕНТІВ КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

Після свавільних спроб влади провести незаконний обшук в приміщеннях Академії студенти Києво Могилянської Академії разом з професорами провели живий ланцюг символ готовності захищати свої права та свободу. Ця акція протесту також була проведена в знак солідарності зі студентством усієї України в його боротьбі за демократизацію українського Суспільства.

1 Мільйон Доларів на Бібліотеку Могилянської Академії

Національний університет 'Києво-Могилянська академія' після довгих років старання отримав приміщення, розташоване на території Києво-Могилянської академії (пам'ятка архітектури XIX ст.) на нову бібліотеку. Ремонт та реконструкція старої будівлі з подальшим обладнанням бібліотеки та інформаційного центру сучасною технікою потребує значного фінансування. Вартість реконструкції будинку складає 1.25 мільйона доларів. Крім реконстукції, потрібні кошти на устаткування і умеблювання приміщень та благоустрій прилеглої території у розмірі 600,000 доларів. Реконструкцію вже розпочато.

Відомий меценат Омелян Антонович (США) дав 1 мільйон доларів на реконструкцію та ремонт будівлі. Родина Антоновичів засновники приватної Доброчинної фундації свого імені - за 24 роки існування зробили дуже багато для підтримки українознавчих студій, видань. 50 видатних літераторів та науковців отримали з їх рук нагороди. Тому, бібліотека, яка постане за рік на території університету носитиме ім'я перших її меценатів "Бібліотека імені Тетяни та Омеляна Антоновичів".

Бібліотека - це твердиня університету та наукове надбання народу. Отож, може знайдуться ще меценати котрі своїми дарами закріплять твердиню української Науки.

Студенти Бізнес Школи в університеті Northwestern

Перша група випускників Києво Могилянської Бізнес Школи (КМБШ) програми для керівників бізнесів відвідала Kellogg School of Management при Northwestern University. 45 молодих спеціалістів та директорів українських корпорацій успішно прослухали двотижневий курс лекцій з 23 липня по 8 серпня 2004 року.

Києво Могилянська Фундація Америки сприяла втіленню в життя програми співпраці між Northwestern Kellogg School of Management та Києво Могилянською Бізнес Школою. До участі в програмі обміну було залучено такі великі корпорації, як Motorola, McDonald's, Kraft, Kohler, Harley Davidson, Argonne and A.T. Kearney. Під час курсу лекцій перед студентами виступили визначні професори, серед них всесвітньо-відомий науковець та автор книжок з маркетингу Philip Kotler та інші. Особиста підтримка декана Dipak Jain стала підтвердженням того, що співпраця і надалі буде зміцнюватись та розширюватись.

Кульмінацією програми стала конференція "Стратегія Розвитку Бізнесу в Україні," що відбулася в Northwestern Kellogg School of Management. Спонсором конференції була корпорація Motorola, Kellogg School of Management та інші американські організації.

Група випускників програми MBA Києво Могилянської Бізнес Школи під час двотижневої програми у Чікаго

Відкриття Школи Охорони Здоров'я в Києво Могилянській Академії

Доктор В'ячеслав Брюховецький, Президент НаУКМА доктор Сюзен Скрімшо, декан Школи Охорони Здоров'я Іллінойського Університету в Чікаго та доктор Данило Григорчук, професор і директор центру Great Lakes в Школі Охорони Здоров'я Іллінойського Університету в Чікаго

31 серпня 2004 року в НаУКМА була відкрита Школа Охорони Здоров'я. Декан Школи доктор Ірена Грига виступила разом з гостями доктором Сюзен Скрімшо, деканом Школи Охорони Здоров'я Іллінойського Університету в Чікаго та з доктором Данилом Григорчуком, професором і директором центру Great Lakes в Школі Охорони Здоров'я Іллінойського Університету в Чікаго. З вітальною промовою до учасників церемонії відкриття звернувся Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Іллінойський Університет та Києво Могилянська Академія підписали Угоду про співпрацю. Разом вони отримали грант на підтримку обміну викладачами та студентами між школами. Як відзначив Джон Гербст, посол США в Україні, "Ця академічна програма співпраці має повну підтримку з боку Американського Уряду".

Ви маєте нагоду підтримати Школу Охорони Здоров'я давши гроші на стипендію студентам. Ваш даток 3,500 доларів може піти на стипендію одного студента за 2 роки. Всіх бажаючих надати кошти на стипендії просимо звертатися до Києво Могилянської Фундації Америки.

Спільний проект УНСоюзу та Києво Могилянської Фундації

5 листопада у Нью-Йорку було відкрито спільну програму УНСоюзу дарування у спадок життєвого забезпечення (Charitable Life Insurance). Цей новий доброчинний проект було започатковано з метою підтримки Національного Університету Києво Могилянської Академії і розбудови УНСоюзу.

Придбавши життєве забезпечення та призначивши спадкоємцем Києво Могилянську Фундацію Америки ви допоможете Києво Могилянській Академії. Ваші річні оплати звільнені від оподаткування. Цим Вашим датком Ви залишите спадщину для майбутніх поколінь. Розвиток незалежної науки та розбудови демократичної України вартує нашої уваги. Підтримка Академії це підтримка України.

За додатковою інформацією звертайтеся до Оксани Тритяк в УНСоюзі на телефон **800-253-9862 ext. 3071**, електронною поштою OKRYS@yahoo.com, або поштою
**Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10,
P.O. Box 280,
Parsippany, NJ 07054.**

Ігор Вислоцький, Президент КМФундації Америки, доктор В'ячеслав Брюховецький, Президент НаУКМА та Стефан Качарай, Президент УНСоюзу

ДО 60-РІЧЧЯ ЗАКІНЧЕННЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Краснодонське підпілля вигадали поліція і О. Фадєєв

У новій книзі Євгена Стахова „Останній молодогвардієць" (Київ, „Варта", 2004) є розділи, особливо важливі для дослідження правди про події, які відіграли особливу ролю в історії України. Суть їх передають назви – „Донбасівський вузол подій під ідеологічною лупою тоталітарного режиму" і „Незалежна Україна: пошук оцінки минулого триває".

Мова йде про так звану „Молоду гвардію" – підпільну організацію Спілки комуністичної молоді (комсомолу), що нібито діяла на Донбасі, була виявлена і жорстоко знищена. Сама загибель понад ста юнаків і дівчат в місті Краснодоні є єдиним незаперечним фактом в цій історії. Нащадки повинні схилити голови перед пам'яттю жертв.

В роки Другої світової війни Москва застосовувала різні методи підсилення патріотизму населення – залякування жорстокими карами за непослух, насадження ненависти до ворога і масову пропаганду подвигів „в ім'я батьківщини". До двох останніх було залучено багатьох талановитих письменників і поетів, кіномистців, художників. Творилися епічні полотна про підпільників і партизанів, про моряків, які кидалися під танки, і летунів, які спрямовували свої машини на ворога... Центральний комітет комсомолу влітку 1943 року доручив таку тему письменникові Олександру Фадєєву. Щойно в газеті „Правда" з'явилося повідомлення про молодь, страчену гітлерівцями в Краснодоні, тож треба було написати нарис про цю трагедію. 15 вересня 1943 року нарис був опублікований і того ж дня п'ятьом зі страчених були присвоєні звання Героїв Радянського Союзу. Далі події розвивалися стрімко: на початку 1945 року О. Фадєєв почав друкувати в журналі роман „Молода гвардія", відразу ж було створено й однойменний фільм. Подбали про їх поширення. Мені назавжди запам'ятався день, коли увесь дитячий будинок імені Сталіна, де я зростав, було вишикувано, щоб повести до районного містечка Меджибожа на перегляд фільму „Молода гвардія". Раптом директор наказав мені вийти з лави. Перед тим у мене був чиряк під коліном, який вже загоївся, але я не знімав перев'язку, щоб не ходити на працю. І так мене тепер підвела та перев'язка! Я негайно її зняв, але було вже пізно, в кіно мене не узяли. Отак дрібниця може стати на заваді!

У О. Фадєєва теж була своя виразка: жага популярности. Він дуже радів публікації, дуже тривожився, чи роман сподобається Сталінові... Значно менше тривожило його те, чи описані в романі події відповідають правді. А мали б відповідати, тому що в книзі були названі прізвища реальних людей, тому що НКВД почало шукати „ворогів і зрадників", йдучи за сюжетом роману. Тим часом автор багато чого вигадав, починаючи з того, чи справді в Краснодоні існувала така підпільна організація. Правда, перед автором стояли певні цензурні обмеження: не дозволялося писати про офіцерів Червоної армії, які не вдалися до самогубства, а опинилися в тилу ворога, згадувати про підпілля українських націоналістів на Донбасі. Поспішність позначилася й на тому, що судження окремих свідків про недавні події подавалися, як неспростовні факти, тому одні з чужих слів ставали героями, інші – негідниками, хоча усі були жертвами. Уцілілі від страти молоді люди тепер свідчили в НКВД, не відступаючи від написаного в романі. У висліді цього непричетних до трагедії людей було страчено, засуджено до тривалого ув'язнення або знеславлено до кінця життя.

НКВД поспішав творити свій суд, не дбаючи про доведення провини арештованих. Достатньо було того, що людина перебувала на окупованій німцями території і була змушена працею заробляти на хліб насущний. У вересні 1943 року в щойно визволеному з окупації Краснодоні було прилюдно страчено трьох чоловіків, нібито причетних до розгрому „Молодої гвардії" – правника М. Кулєшова, тестю В. Громова (комуніста) і 21-річного Г. Почепцова, які під тортурами слідчих НКВД визнали себе також шпигунами. Описані у романі нібито дві подруги-зрадниці насправді були непричетні до підпілля, але з подання О. Фадєєва їх ув'язнили на багато років і тільки через пістоліття визнали невинними. Тоді з'ясувалося, що між собою вони навіть не були знайомі...

Трагічно склалася доля самого О. Фадєєва (справжнє прізвище – Булига): 13 травня 1956 року він застрелився у віці 54 роки. Вважається, що він потрапив у алькогольну депресію, бо не міг пережити розвінчання Сталіна, за правління якого мав велику ласку і сам був причетний до переслідувань письменників. А мені думається, що у його душі могли озватися сумління і жах від усвідомлення скоєного його романом зла.

Смерть О. Фадєєва нічого не змінила в офіційній версії подій у Краснодоні. Але тут почали їх самодіяльне розслідування люди, які мали доступ до інофрмації: директор музею „Молодої гвардії" А. Литвин і кореспондент газети „Комсомольская правда" К. Костенко намагалися з'ясувати, що ж насправді сталося в Краснодоні? Але їх спроби рішуче зупинила влада, покаравши „неслухняних".

Так що ж сталося в Краснодоні? У ніч з 25 на 26 грудня 1942 року сюда прибула вантажівка з різдвяними подарунками воякам. Водій залишив авто біля районної управи і пішов спати, а вранці виявив, що з авта вкрадено печиво і цигарки.

Начальник жандармерії зажадав від начальника поліції Соліковського знайти і покарати злодіїв. Останній послав своїх людей на базар шукати крадені цигарки. Того ж ранку німецький офіцер і перекладач Бурггард затримали 12-річного Сашка Гриньова, який продавав цигарки. Той вказав на Євгена Мошкова, в помешканні якого знайшли вісім скринь з цигарками і печивом. Почалися арешти по суті випадкових людей. Тортурами змушували молодь називати своїх знайомих і їх теж арештовували. Соліковський збагнув, що затримати злодіїв – буденна справа, а от виявити підпілля – це вже заслуга перед владою.

У центральному архіві Федеральної служби безпеки Росії зберігається 28 томів слідчої справи ч. 20056 щодо краснодонського підпілля. Автор статті „Молода гвардія". Справжня історія або кримінальна справа ч. 20056" в тижневику „Цілком таємно" (ч. 3, 1999 р.) Ерік Шур пише: „Молоду гвардію" придумали двічі. Спочатку в краснодонській поліції, потім – Олександер Фадєєв. До того, як була порушена кримінальна справа з розкрадання подарунків, такої підпільної молодіжної організації, про яку ми знаємо з дитинства, у Краснодоні не було".

У Краснодоні понад сто юнаків і дівчат були замучені, розстріляні і вкинуті до шахти. Незагоєною раною залишилася їхня смерть в душах батьків і нащадків. Дехто з них, як радистка-розвідниця Люба Шевцова, намагалися чинити опір ворогові, але більшість не була причетною до підпілля. Проте комуністичні ідеологи дотримувалися інших засад: коли це потрібно режимові, жертви війни можуть відіграти ролю героїв. Так сталося з молоддю Краснодону. Але правда відкривається. Шкода, що так пізно...

Левко Хмельковський

Дорога крізь терни – до милої Батьківщини

„Я повернуся до своєї Вітчизни з мільйонами своїх братів і сестер, коли кривава більшовицька система буде знесена так, як і гітлерівська".

Іван Багряний

Слова епіграфа взяті зі статті І. Багряного „Чому я не хочу повертатися до СССР", написаної в Німеччині 1945 року для Української Демократичної Республіканської партії (УДРП), яка створювалася тоді для захисту прав тисяч українців, котрі не хотіли повертатися в СССР – на вірну смерть чи принизливе рабство і цькування. Ця партія ставила собі за мету боротися за незалежність Української держави, перебуваючи за її межами, робити все можливе, щоб світ дізнавався правду про життя в Радянській Україні, щоб протестував проти беззаконня і безправ'я людей під тоталітарним режимом в СССР.

Серед тисяч, гнаних війною і бідою, був українець Петро Майсюра, який живе тепер у Дітройті і незабаром готується відзначити своє 90-ліття. Народився він у невеличкому мальовничому містечку Димер, коло Києва, 16 червня 1915 року, в патріотичній українській родині. Батько був старшиною УНР. Це визначило долю всієї сім'ї. 1929 року їх розкуркулили і виселили під Архангельськ. У люті морози, без засобів до існування, опинилися в Сибіру 13-літній Петро з батьками, сестрою та братом.

Батьки вирішили врятувати хоч старшого сина від голодної смерти, бо поміж виселеними помирали діти і дорослі десятками щоденно. Таємно посадили хлопця до вагона товарного поїзда. Маючи природну кмітливість, він переїхав через усю державу і таки вирвався на волю. В Ленінграді влаштувався на роботу у господарський відділ залізниці. Зумів виготовити і переслати членам своєї родини і багатьом іншим людям у сибірські сніги фальшиві документи, за якими їм вдалося вирватися з пекельного холоду і голоду. Хоч не могли повернутися до своїх домів, але мали можливість знайти собі і дітям порівняно кращі умови життя.

Працював у місті над Невою два роки і 4 місяці, а потім повернувся в Україну. Будував у Чернігові бавовняну фабрику, працював на цукроварні, на лісопильному заводі. У 1938 році пішов до війська. Скінчив артилерійське училище, викладав в артилерійській школі. Війна застала його за 6 км від західнього кордону. Відступаючи, пройшов біля 700 км, аж до Києва на своїх ногах. Чотири рази був поранений. Втратив ногу. Повернувся до рідного Димеру під осінь 1941 року. Було юнакові тільки 26 років. Хотів вести боротьбу за волю України і знайшов спільників. Працював у Національній раді разом з Олегом Ольжичем, був співробітником газети „Українське слово", яку редагував професор Д. Кислиця.

Війна котилася на захід. Петро Майсюра вибрав собі дорогу на чужину, бо рідна земля знову переходила до рук „визволителів" українського народу від жаданої волі.

В Новому Ульмі судилося йому почати газету „Українські вісті", яка проіснувала 55 років під його незрадливою опікою, в 1978 році перейшла з Німеччини до Дітройту і тут продовжувала виходити у друкарні Петра Майсюри аж до 2000 року. Крім цієї газети, у друкарні Майсюри видавалася „Українська газета" (протягом 6 років), дітройтська газета „Прометей", болгарська газета (протягом 15 років), югославська і білоруська газети, багато летючок для різних громадських організацій, книг та інших документів.

У 60-их роках була видана англомовна книга про Голодомор в Україні на 800 сторінок. В українському стилі упаковану, її вручали дівчата в українських строях на одному з засідань Організації Об'єднаних Націй голові і членам цієї організації та тодішньому міністрові закордонних справ СССР. Міністер змушений був виступити зі словом, де пояснював, що ця книга – „провокація". Але правда прорвалася через кордони совєтського лицемірства.

Петро Майсюра

1995 року у цій друкарні вийшла книга „Відзначення 50-ліття часопису „Українські вісті" та Української Демократичної Республіканської партії. 1945–1955", 448 сторінок документальних матеріялів з фотографіями. Збірник упорядкував Петро Майсюра. Видрукував власним коштом Олександер Майсюра, його син, що успадкував батькове ремесло.

(Закінчення на стор. 19)

Як загинула правозахисниця Алла Горська

Подаємо скорочений варіянт розділу з майбутньої книги Володимира Криловського „Таємно роковані". Автор зібрав і проаналізував понад 300 випадків таємної ліквідації в СССР супротивників комуністичного режиму, провівши ретельне журналістське розслідування кожного з них.

Алла Горська, 41-річна українська художниця, одна з центральних постатей і надхненників українського руху шістдесятників, одна з організаторів київського Клюбу творчої молоді, яскрава представниця національного правозахисного руху, 2 грудня 1970 року була знайдена вбитою у садибі свого свекра Івана Зарецького у Василькові, поблизу Києва.

Івана Зарецького було знайдено 29 листопада мертвим біля станції Фастів, за 35 кілометрів від власної хати. Він лежав на залізничній колії з відрізаною поїздом головою. Прокуратура Київської области швидко дійшла висновку, що Іван Зарецький (69-річний чоловік, що пережив тяжку серцеву хворобу і пересувався з ціпком), убив через особисту неприязнь свою невістку і кінчив життя самогубством. 23 січня 1971 р. кримінальну справу про вбивство Алли Горської, у зв'язку зі смертю підозрюваного, припинили.

Проте насправді все було не так. Вже кілька років за Аллою Горською пильно стежив республіканський КҐБ. Ще з 1964 року тотально прослуховували її кімнату (виїжджаючи в 1975 р. до Ізраїлю, квартирні сусіди Ада і Яків Червінські зізналися чоловікові Алли, що 11 років тому піддалися тискові КҐБ й дозволили поставити в своїй кімнаті прихований мікрофон, спрямований на її житло). За багатьма ознаками стає очевидно, що посилено прослуховують і її телефон. За нею здійснюють зовнішнє стеження (часом демонстративно загрозливе), вона дістає на вулиці й телефоном погрози від невідомих осіб...

Відбувається й інакший тиск. Вночі з 8 на 9 березня 1964 р. у вестибюлі червоного корпусу Київського університету знищено вітраж „Шевченко. Мати", що його А. Горська в співавторстві з групою художників готувала для урочистого відкриття з нагоди 150-річчя від дня народження поета. Тоді ж таки, в березні 1964 р., її виключають зі Спілки художників України. Наприкінці 1965 р., після арешту великої групи української інтелігенції, її багато разів викликають на допити й очні ставки до КҐБ, радять „отямитися, доки ще не пізно", переглянути своє ставлення до радянської системи, умовляють, погрожують...

У квітні 1966 р. вона пише клопотання на захист арештованого Панаса Заливахи, у 1967 р. після львівського судилища над Вячеславом Чорноволом підписує протест проти незаконної судової розправи, у 1968 р. підписує відомий „Лист 139-ти" з протестом проти політичних процесів, за що її вдруге виключають зі Спілки художників України, у 1968 р. разом з групою шістдесятників-дисидентів пише до газети „Літературна Україна" відкритий лист, протестуючи проти наклепницької статті О. Полторацького, у 1969–70 рр. підтримує виступи Валентина Мороза, а коли її викликають у його справі до Івано-Франківська, відмовляється давати будь-які свідчення.

Вистачає лише поглянути на цей список правозахисних акцій, аби збагнути, що Алла Горська багато років була прямим кандидатом у політзону ҐУЛагу. Та й на допитах у КҐБ вона поводиться з безстрашним викликом, чого чекісти, як і власного безсилля завербувати людину, не вибачають нікому. Крім того, для влади на терези в бік рішення про вилучення її з громадського життя, безсумнівно лягала її творча діяльність, яку вони вважали націоналістичною. Можна будувати різні припущення, чому влада так і не зважилася заарештувати Аллу Горську, непримиренну антирадянщицю, талановитого мистця, чия творчість активно служила ідеї української незалежности...

28 листопада 1970 р. Алла Горська рано вранці поїхала до свого свекра і до вечора, як слід було чекати, не вернулася. Наступного дня її чоловік Віктор Зарецький, занепокоєний відсутністю дружини, послав виклик на телефонну розмову (батько не мав домашнього телефону), але на переговорний пункт у Василькові ніхто не прийшов. Стривожений В. Зарецький кинувся до Василькова, але застав батькову хату зачиненою ззовні. В міліції, куди він негайно звернувся, йому сказали, що хати відчиняти не будуть: потрібні свідки, а час уже, мовляв, пізній...

Наступного ранку В. Зарецький поділився своїми тривогами з близькою подругою Алли Горської Надією Світличною, і вона одразу поїхала разом з літератором Євгеном Сверстюком до Василькова. Поговоривши з сусідами і відвідавши районну лікарню, вони наполягли, щоб міліція перевірила помешкання. У невеликому (заглибшки з півтора метра) погребі було виявлено труп Алли Горської. „Я її не бачила, – розповідала Надія Світлична авторові через багато років,– Сверстюк бачив, та й то здалеку".

Аллу Горську поховали 7 грудня, Івана Зарецького – кількома днями пізніше. За якийсь час чоловіка Горської Віктора Зарецького викликали до Київського обласного управління МВС, де офіцер на прізвище Чорний повернув йому частину особистих речей загиблих, у тому числі Аллине пальто і двоє батькових окулярів у футлярах. В. Зарецький поцікавився, чи не страждала його дружина перед смертю, і Чорний відповів: „Убита одним ударом. Професійно!". Пізніше в родині Горської знову й знову поверталися до цих слів, адже Іван Зарецький, якого визнали одиноким убивцею своєї невістки, ніяк не міг володіти подібною професійністю.

Внучка Алли Горської Оленка Зарецька біля меморіяльної дошки на хаті Зарецьких у Василькові (осінь 2003 р.)

Фото: Н. Світлична

Звертав на себе увагу й факт збереження обох окулярів. І. Зарецький завжди носив окуляри: одні для близької відстані, інші – для далекої. Його рідні це добре знали. Виходило, що він мав підходити до залізниці неодмінно в окулярах. Але важко було уявити, що, збираючись лягти під поїзд, він спокійно скинув окуляри, поклав їх у футляр, сховав до кишені і лише після цього здійснив свій намір.

Не було проведено упізнання тіла Алли Горської (нікого на таке упізнання не запрошували). Міліція, одразу пізнавши мертвого І. Зарецького, не провела негайно в його хаті обшуку, як це звичайно роблять у таких випадках. Подібних питань було багато.

На родинній раді вирішили до правоохоронних органів більше не звертатися. Особливо на цьому наполягав батько вбитої: він вважав, що це не тільки безглуздо, а й небезпечно...

Через двадцять років, у розпал „перебудови", на запит депутата Верховної Ради України, голови українського „Меморіялу" Леся Танюка з прокуратури Київської области надійшла відповідь, датована 12 квітня 1990 р. з підписом заступника начальника відділу слідчого Управління, старшого радника юстиції Р. Полякова. У відповіді говорилося, що „з матеріялів справи ніяк не випливає, що Алла Горська була вбита з політичних мотивів". Також було сказано, що „в справі немає жодних даних ні про те, що її хтось переслідував, ні про те, що їй або членам її родини хтось погрожував". Була й така фраза: „Слідство у справі було проведене об'єктивно й повно і жодних підстав для перегляду справи нема".

У 1995 р. на будинку ч. 25 на вул. Рєпіна (нині Терещенківська) в Києві, де в 6-му помешканні жила Алла Горська, а згодом і на вул. Юних Комунарів, 8, у Василькові, де вона загинула, встановлено меморіяльні дошки.

Володимир Криловський

Дорога...

(Закінчення зі стор. 18)

Після 55 років „Українські вісті" припинили своє існування, але започаткований редакцією цієї газети і УДРП Фонд Івана Багряного передано газеті „Свобода", і ми можемо бачити раз на місяць сторінки, що їх публіку газета від імені цього Фонду.

На жаль, непомітною лишилася дата 70-річчя діяльности Петра Майсюри як друкаря, яку слід було б відзначити у 2003 році. Бо перші кроки типографської праці він зробив у 1933 році, вісімнадцятирічним хлопцем.

Петро Майсюра має в Дітройті шановану всіма родину: дружину Лізу, синів Віктора і Олександра, невісток та внуків. Доля гнала колись молодого Петра світами і, як у пісні співається, „розбила-розлучила" його першу сім'ю. Аж у роки вільної України він зміг приїхати на рідну землю і зустрітися там із старшим своїм сином Миколою. Має ювіляр тут, у Дітройті, трьох хлопців-онуків, а в Україні – двох дівчаток-онучок-близнючок. Спочатку трохи допомагав матеріяльно родині сина в Україні, аж доки Микола не сказав: „У нас в Україні, тату, такий звичай, що дорослі діти допомагають батькам. Я зараз не потребую твоєї допомоги. А може, я б тобі чимось допоміг?". Про цю розмову з сином П. Майсюра розповідає з усмішкою і з гордістю. Є вільна Україна, і є в нього там синова родина, яка стає на ноги і вже сама собі може дати раду. Він, Петро Майсюра, – щасливий батько, дідусь і син своєї землі – України, яка ще за його життя стала вільною державою.

Приходить час оглянутися на пройдене. Що найціннішого зроблено для людей? Найціннішим у своєму житті пан Майсюра вважає те, що і в колишньому СССР, і в Німеччині він зумів врятувати життя багатьом, хто був переслідуваний і змушений ховатися, не маючи необхідних документів і пристановища. Він тоді для них робив, що вмів і що міг.

Досвіду пережитих років Петро Володимирович передав власними поетичними рядками:

Хоч смерклось – не бринять від втоми ноги,
Ціпок ямкує знов прибитий пил.
Нема в душі ні втоми, ні тривоги,
Ширяє дух потужним махом крил.

Напередодні Вашого ювілею, Петре Володимировичу – доброго Вам здоров'я, творчого надхнення, приємних доріг і радісних зустрічей! Як кажуть в Україні, з роси Вам та з води!

Знахідка: „Співаник" з XIX століття

РУСКИЙ СЬПІВАНИК

Збірав

ЮСТЬ ФЕДЬКІВ.

Другий наклад.

Накладом товариства „Просвіта".

У ЛЬВОВІ, 1899.

Власниця книжки„Руський співаник" Мирослава Венке з Юніон, Н. Дж., коли їй було 8 років, на пробі хору в Буковині почула пісні з книжки „Руський співаник" і узяла собі одну книжечку. Потім родина отаборилася в Чехії, мати Миросі знайшла пісенник у досить вжитому вигляді і дала його в оправу. Опісля родина переїхала в Австро-Угорщину, тоді в Галичину, в Німеччину, і врешті – до Америки. Отже, книжка зробила за свої 105 років досить великі подорожі. Мирослава Венке передала книжку, видану у 1899 році, бібліотеці „Свободи" і попросила мене її переслати.

Ростислав Василенко,
Заслужений артист України

Дякуємо Мирославі Венке за дарунок. Подаємо кілька пісень зі співаника (правопис того часу збережено). **– Редакція.**

Полюбила ся я,
Одружила ся я
З безталанним сиротою –
Така доля моя!
Люди гордиї, злі
Розрізнили, взяли
Та повезли до прийому –
Оддали в москалі!
І московкою я,
Одинокою я,
Старію ся в чужій хаті –
Така доля моя!

* * *

Там на горі крута вежа,
Там бистра тече вода;
Там дівчина чорнобрива,
Хорошая, молода.
Як погляне бистрим оком,
Як ся мило засьміє;
То аж в серцю легше стане
А в козаку серце б'є.
В нас дівчата всі хороші,
Коса з довгим волосом;
Очи сині, брови чорні,
Личко як кров з молоком.
Дармо сієш дівча цьвіти,
Они тобі не зійдуть;
Дармо просиш батька, неньку,
Тя за мене не дадуть.

* * *

Прошу тебе, любий сину!
Не іди, не іди на чужину,
Бо в чужині Бог там знає,
Яка доля тя чекає,
Як за кордон повандруєш,
Руської думки вже не вчуєш.
А ту ниву хто нам скосить
І до жнива сніп позносить,
А зимою, мій коханий!
Хто худібки нам догляне?
Все утихне, все умовкне,
На калині лист пожовкне.
На весіля хто дружбити
А хто танець проводити,
На сопівці хто заграє,
З дівчатами погуляє?
Сестри твої хто розсьмішить,
Матір твою хто потішить.
Прошу тебе, любий сину!
Не іди, не іди на чужину,
Бо як вернеш із чужини,
До домоньку, до родини,
Знайдеш сестри, будуть люди,
Але матери не буде.

* * *

Коб я була така красна,
Як та зоря ясна, –
Сьвітила бим миленькому,
Ніколи б не згасла.
Сьвітила бим в день і в ночи,
Розганяла б хмари;
Як би пішов до иньшої,
Зайшла бим за хмари.
Скрипливиї воротонька,
Тяжко їх заперти;
Кого люблю, не забуду
До самої смерти.
Єго люблю, не забуду;
Як буду вмирати,
Всегда єго сині очка
Буду споминати.

НОВІ ВИДАННЯ

Спогади Остапа Тарнавського – польською мовою

В Познані, у видавництві „Bonami", нещодавно появилася книжка „Literacki Lwów, 1939–1944: Wspomnienia ukraińskiego pisarza". Це польський переклад спогадів Остапа Тарнавського про літературне життя Львова в час війни – під „першою совєтською" та згодом під німецькою окупацією. Український оригінал появився був у Львові, у видавництві „Просвіта", 1995 року під назвою „Літературний Львів, 1939–1944".

В Україні книжка звернула на себе увагу і звичайних читачів, і критиків, уривки з неї цитуються у численних виданнях, передусім у тих, де мова йде про культурне життя Галичини у час війни. Але, як бачимо, книжкою зацікавилися не тільки в Україні. Польський переклад появився з ініціятиви і за редакцією професора Познанського університету Богуслава Бакули, відомого в славістичних колах дослідника української літератури та українсько-польських літературних взаємин.

Професор Б. Бакула не тільки редагував та доповнив коментарями і примітками текст, що його на польську мову переклала Анна Хранюк, але і написав передмову, де, між іншим, звертає увагу на факт, що спогади Остапа Тарнавського написані з української перспективи, яка не завжди збігається з перспективою польською.

Несподіванкою для польського читача, наприклад, може виявитися факт, що, порівнюючи дві окупації Львова – совєтську 1939–1941 років і німецьку 1941–1944 років, Остап Тарнавський робить висновок, що німецька окупація була, незважаючи на воєнні обмеження, сприятливішою для розвитку української культури.

Обидві окупації були брутальні і ворожі, але совєтська окупація все підпорядковувала партійному контролеві, не допускаючи жодної вільної думки. Німці не стримували своєї брутальности, але й не „влазили з чобітьми в душу", не вимагали панегіриків на честь свого режиму. І тому в час німецької окупації було більше можливостей для самовияву і розвитку культури. Три роки німецької окупації Львова дали змогу для зустрічі і співпраці галицьких літераторів з письменниками і вченими, втікачами зі східніх земель України; активно діяло українське видавництво; виходили українською мовою газети; організувалися літературно-мистецькі конкурси; працював великий професійний театр драми, опери і балету і, як каже Остап Тарнавський, ніхто з літераторів не був зобов'язаний писати оди на честь Гітлера чи німецької влади. Оці три роки німецької окупації Львова, на думку Остапа Тарнавського, дали фундамент для пізнішого культурного руху українців на еміграції – у таборах Ді-Пі і згодом у країнах нового поселення.

Польському читачеві, одначе, особливо цікавий у спогадах Остапа Тарнавського період совєтської окупації Львова, бо тоді до новоствореної львівської філії Спілки письменників України належали, крім українських літераторів Львова, також письменники польські і єврейські, серед них такі відомі, як Ванда Василевська, Тадеуш Бой-Желєнський, Леон Пастернак, Станіслав Єжи Лец, Адам Важик, Мєчислав Яструнь, Юліян Пшибось, Ізраель Ашендорф. Остап Тарнавський згадує у спогадах, як на 34-му Міжнародному літературному конгресі PEN у Ню-Йорку 1966 року зустрів серед делегатів Польщі Юліяна Пшибося і як вони удвох згадували з іронією роки совєтської окупації Львова, і зокрема цікавий інцидент, коли всі ці різнонаціональні письменники Львова за наказом Комуністичної партії писали спільну колективну поему на честь Сталіна і „визволення" Західньої України 1939 року.

Польський переклад книжки ілюстрований графікою Івана Остафійчука, портретом автора з 1942 року та рідкісним груповим фото українських письменників Львова того часу, а серед них, поруч із автором спогадів Остапом Тарнавським, такі відомі і активні згодом в еміграції літератори, як Микола Шлемкевич, Іван Ковалів, Святослав Гординський, Марія Струтинська, Юрій Косач, Василь Софронів-Левицький, Олекса Гай-Головко, Василь Кархут, Іван Керницький, Богдан Нижанківський...

Видавництво „Мости" закупило невелику кількість примірників цієї польської книжки для українських читачів у діяспорі. За докладнішими інформаціями зацікавлені можуть зателефонувати на число (215) 924-9147.

Е. М.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Українську пісню в Ізраїлі співає А. Матвійчук

Багатогранний і яскравий талант Анатолія Матвійчука в Україні знають мільйони. Заслужений діяч мистецтв України, головний редактор журналу „Дніпро" Микола Луків писав про нього: „Я не знаю жодного іншого митця сучасної України, який так органічно і щасливо поєднував би щедре обдарування співака, композитора і поета". У вересні Народний артист України Анатолій Матвійчук побував на Святій Землі і представив на суд української діяспори в Ізраїлі свої нові пісні та поетичні збірки „Ноїв ковчег" і „Предтеча". З ним розмовляла власний кореспондент національної радіокомпанії України в Ізраїлі Світлана Глаз (спеціяльно для „Свободи").

– Ваш вірш „Я українець" мене вразив патріотизмом, який так потрібен сьогодні Україні…

– В Україні відчувається певний брак патріотизму. Не такого „ох, Україно! Ти моє серце, душа", який нічого не дає і не заохочує до мислення. А у цьому вірші, який тепер звучить і як пісня, прості слова: я українець сутністю і кров'ю. Моє коріння тут, у цій землі. Вона моєю живиться любов'ю, А я страждаю болями її. А далі йде розвиток сучасної ситуації, яка, мабуть, торкає багатьох з нас: я українець син народу того, що відвикає нині від ярма, я не корюся - я молюся Богу, і вірю в те, що все це не дарма. Далі – лірична вічна тема українців, які розпорошені по всій землі: я українець, смутком оповите моє кохання, як гірке вино. Моя рідня розкидана по світу, як буйним вітром золоте зерно. І фінал: я українець! Цього не відняти. В душі моїй співають солов'ї. Були такими мої мама й тато, й такими будуть правнуки мої.

– Ким для вас є ваші батьки?

– Мій тато з Шепетівки, що на Хмельниччині, а мама з старовинного Путивля. Познайомилися вони в Києві, де я й народився. Слід сказати, що від тата я успадкував потяг до музики. Він також грав на багатьох інструментах і мріяв стати професійним музикантом. А від мами у спадок я одержав вразливу душу, підсвідоме реаґування на речі і вчинки людей. Інтуїція, відчуття правди, справедливости, ситуації – від мами. А творчість, це процес, скоріше, підсвідомий, ніж свідомий і я розчиняюся у цьому процесі. І це від мами. А тато - мій перший слухач і порадник. Суворий, але справедливий. Скільки разів було так, що прослухає пісню і скаже: „Не записуй, їй не судилося жити".

– І Ви слухаєте?

– Дослухаюся.

– У вас є ще чудова пісня „Друзі мої". Чи друзів слід розуміти і прощати завжди?

- В юності ми всі – максималісти. Але ті друзі, яких ми заводимо в юності, набувають тепер символічної значимости. Тут, в Ізраїлі, я зустрів друга юности, з яким грали в музичному гурті і ніби не було цих довгих двадцяти років. Ті наші давні друзі - вони безкорисливі. В наш час важко зустріти просто друга: шукають в дружбі вигоду, тому давнім і справжнім друзям слід прощати все, розуміти і берегти їх.

- Ви вперше в Ізраїлі, але у вас є цикл поезій, присвячений Єрусалиму. Які мотиви навіяла на вас Свята земля?

- Для мене в поезії важлива символічність. Я не знаю, чи дійшли б до нас багато історій давнини, якби не були викладені в притчах, а якихось інших формах. Притча - це коротенька квінтесенція важливих речей. Слово – це велетенський енерґетичний згусток, яким можна вбити, а можна милувати. Побачене в Ізраїлі перевернуло моє уявлення про Святу землю. Оці рукотворні ліси, оази серед пустелі, води Мертвого моря, старий Єрусалим з його традиціями трьох релігій - звичайно це вражає, надихає і в мене вже зародилося кілька нових тем. Думаю, що вони ляжуть в основу поезії і пісень.

- Українській діяспорі Ізраїлю ви представили свої пісні відомі і нові, а також збірку поезій „Предтеча". Про що вона?

- Вона про нас. Початок 90-их років минулого століття, коли в Україні почався правлячий хаос, а ми не мали ніякого культурного імунітету, бо жили стільки років у великому і нічийому союзі. Це як людина, що жила довгий час у стерильних умовах, потім вийшла на вулицю і нахапалася різних мікробів. Хвороб було так багато, що не знали яку лікувати першою. Це була збіірка „Ноїв ковчег", де я спробував осмислити те, що відбувалося з нами в зрізі того часу. А „Предтеча" – це вже сучасність, сьогодення. Те що вчора було історією, сьогодні стає мітом, а міт згодом стає реальністю. Той, хто навчиться бачити і відчути потаємний зміст речей, які відбуваються з нами, той відкриє для себе вогонь і світ істини. Не шукайте істину розумом, бо вона в душі кожного. Якщо ви почуєте цей таємничий голос, голос душі, який говорить з вами мовою символів і образів, не запитуйте, чому так сталося? Просто знайте, ви – предтечі, ви напередодні значних подій. Це стосується і України. Якщо вона не зробить інтелектуальний стрибок - вона залишиться поза межами розвиненого світу.

Анатолій Матвійчук

Іди ж, не озирайся марно,
І все, що суджено тобі,
Прийми, як вищу суть і карму,
І стань безсмертним в боротьбі.
Це шлях Героїв і Поетів -
В самім собі шукати рух.
Так, позбавляючись тенетів,
Із плоті проростає дух!

Так в одному з віршів збірки „Предтеча" поет, співак і композитор, Заслужений артист України Анатолій Матвійчук ніби дає наказ собі і нам, читачам.

Світлана Глаз

Книжки, які можна придбати в книгарні „Свободи"

В. Біляїв

„На неокраянім крилі..."

Донецьк: Східний видавничий дім, 2003 р. 348 стор.

До книги відомого українського журналіста і письменника Володимира Біляїва, увійшли нариси про визначних українських майстрів слова – поетів, письменників та літературознавців західної діяспори. Вихід друком цієї і подібних робіт є знаковою подією і свідчить про об'єднання двох сеґментів української культури XX ст. – в Україні і діяспорі – в

Микола Понеділок

„Funny Tears"

Короткі історії. Англійською мовою. „Svoboda Press", Джерзі Ситі. 1982 р.

У книзі відомого письменника-гумориста зібрані короткі повідомлення, які принесли Миколі Понеділку славу в українському світі. Микола Понеділок народився 1922 року в Новомиргороді, навчався в Одеському університеті, в 1943 році потрапив на примусову працю в Німеччині, залишився на Заході і помер у 1976 році. В книзі подано ілюстрації Едварда Козака і Галини Мазепи.

Ціна 5 дол.

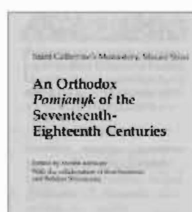
Качкан В. І.

„Українське народознавство в іменах".

Навчальний посібник. За редакцією А. Москаленка. Передмова А. Погрібного. К. Либідь. 1994. 336 стор.

У посібнику відтворюється життєвий і творчий шлях десятків видатних постатей української духовної культури. Серед них – письменники, публіцисти, історики, фольклористи, етнографи, просвітницькі та культурно-громадські діячі І. Крип'якевич, Б. Стебельський, Є. Чикаленко, І. Огієнко, Ю. Целевич, О. Огоновський і багато інших. Чимало імен нашої минувшини автор уперше повертає зі спецархівів до читачів, аби вони мали змогу прилучитися до невичерпного джерела української духовності.

Ціна 10 дол.

Saint Catherine's Monastery, Mount Sinai

An Orthodox Pomjanyk of the Seventeenth-Eigteenth Centuries.

Гарвардський університет. США. 1989 р.

„Пом'яник" є унікальним виданням, здійсненим завдяки щедрій пожертві Миколи Громницького і частково – Центрального дослідного фонду Єврейського університету в Єрусалимі.

Ціна 10 дол.

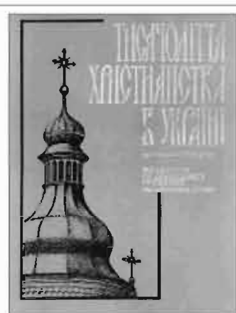
„Енциклопедія Українознавства"

Том 1 і 2. Перевидання в Україні.

„Глобус". К. 1993 р.

„Енциклопедія Українознавства" була видрукована за рубежом України обмеженим накладом – 2.5 тис. примірників – і відразу стала раритетом. Тоталітарна система, ясна річ, не могла дозволити, щоб це унікальне видання побачило світ в Україні. Тому на рідній землі перший том вийшов друком майже через сорок років після його появи за кордоном (1955–1993). Започаткувало перевидання „Енциклопедії Українознавства" Львівське Наукове товариство ім. Т. Г. Шевченка (голова д-р Олег Романів) накладом 25 тис. примірників. Фактично паралельно зі Львівським НТШ розпочало підготовку і репринтний випуск у власному художньому оформленні накладом удвічі більшим і видавництво „Глобус".

Ціна двох томів 20 дол.

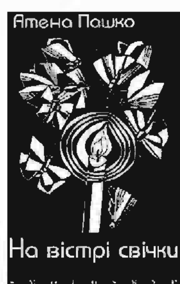

„Тисячоліття Християнства в Україні. Урочистості 1988 року".

Головний редактор Осип Зінкевич. Крайовий комітет Тисячоліття християнства в Україні. Нью-Йорк, 1992 р.

Книга мала бути присвячена відзначенню Тисячоліття в США. Після численних консультацій редколегія вирішила відповідну її частину присвятити й відзначенням на Україні і в усіх країнах українського поселення. В книзі з найбільшою точністю, на підставі отриманих матеріялів подано інформацію лише про те, що було виконане в 1988 році.

Ціна 15 дол.

Атена Пашко

„На вістрі свічки"

„Смолоскип". Балтимор–Львів–Торонто. 1991.

Поетична збірка Атени Пашко, окрім віршів, має численні фотографії і ряд нарисів про „шістдесятників" України, матеріяли з її історії.

Ціна 5 дол.

Теофіл Коструба

„Белз і Белзька земля від найдавніших часів до 1772 року".

Зредагувала Надія Олійник. Об'єднання надбужанців, Нью-Йорк–Торонто. 1989.

„Теофіл Коструба жив і працював на прожиток і для науки не в рідній державі та й не в повноправному суспільстві, а на своїй батьківщині, окупованій чужинцями, та в гущі народу, поневоленого в кожному себевиявленні. Коструба знав матеріяльну вбогість в її найгіршому виді. Він не мав вільного доступу до всіх архівних матеріялів. Але залишив книгу, яка стала віколомною історією Белзької землі".

Ціна 10 дол.

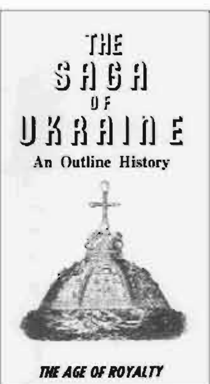
Роман Дублан

„The Truth about the Lie"

The New Pathway Publishers Ltd. Торонто 1986. з передмовою Зенона Снилика.

Книжка розповідає про спортивне життя в колишньому СССР, відкриваючи численні таємниці комуністичного режиму щодо так званого аматорства у спорті, фінансуванні спортивного життя, використання спортивних досягнень для пропаганди уявних переваг соціялізму. Ілюстрації.

Ціна 5 дол.

Мирон Куропась

„The Saga of Ukraine. An Outline History".

Чикаго. 1960.

П'яте видання книжки з історії України, написаної для молоді. Численні ілюстрації. 63 стор.

Ціна 7 дол.

Петро Сорока

„Володимир Жила: життя і творчість"

Тернопіль. „Лілея", 1999. 300 ст. Монографія присвячена творчості відомого українського вченого, літературознавця і політичного діяча Володимира Жили. Зроблено першу спробу систематизувати створене працьовитим мистцем протягом більш як піввікової діяльности. В. Жила відомий широкому читацькому загалові як редактор книги „Збаражчина" (у двох томах) і автор книг „Апостольський Екзархат у Німеччині та Скандинавії", „Йоганн Вольфганг фон Гете в українській літературі" (німецькою мовою), численних досліджень з мовознавства, порівняльного літературознавства та інших.

Ціна 15 дол.

Петро Ващик

„Воїн армії Ісуса"

Публіцистично-документальна повість. Каліфорнія. 2001.

Після звільнення з Радянської Армії Микола Телега ще понад десять років вів нелегку боротьбу проти сил зла. Сотні проповідей, євангелізацій, зцілень ще більше загартували волю невтомного воїна. Багато заблудлих повернув він у лоно Господнє. Влітку 1993 року Микола Телега зі своєю сім'єю виїхав на постійне проживання до США. Тепер він, батько трьох дітей, продовжує службу на полі Господньому, будучи дияконом Слов'янської місіонерської церкви „Віфанія" в Сакраменто.

Ціна 5 дол.

Ксенофонт

Анабазис

Переклад з старогрецької Мих. Соневицького. Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто. 1986 р.

Серед залишених паперів, записок і листів проф. д-ра Михайла Соневицького (1892–1975) його дружина Ольга випадково знайшла майже закінчений переклад „Анабазису" Ксенофонта, з старогрецької мови.

Всі культурні народи мають свій переклад „Анабазису". Пора й Україні ознайомитися з цим твором. Знайдемо там не одну нечуваж для нас нотку, що заторкне струни наших власних спогадів.

Ціна 10 дол.

СПОРТ

Бокс

Брати Клички й компанія „Sauerland Event Gmb" підписали 19 листопада контракт про трансляцію в 2005 році п'яти двобоїв українських боксерів. Глядачі Німеччини одержали не тільки гарантії перегляду боїв Кличків, але й надію на те, що поєдинки за участю українських боксерів будуть проходити на території цієї країни.

* * *

Американський боксер Дмитро Саліта, який народився в Одесі і 9-річним переїхав до США ,18 листопада в Нью-Йорку здобув перемогу одностайною ухвалою суддів над американцем Полом Дельгадо у напівсередній вазі. Рахунок суддівських записок за підсумками восьми кіл склав 78-74 (двічі) і 77-75 на користь Д. Саліти, для якого ця перемога стала вже двадцятою в двадцятьох боях.

* * *

20 листопада у Чернігові визначилися переможці 13-го чемпіонату України з боксу. Найбільше золотих медалей вибороли представники донецької школи боксу, які мають чотири звання чемпіонів України 2004 року і 7 бронзових медалей. Найкращим боксером чемпіонату визнаний Ісмалі Сілах, який чотири з п'яти поєдинків завершив швидше, ніж плянувалося. Найбільш видовищним двобоєм назвали поєдинок між Х. Сайдаметовим (Крим) та О. Ключком (Миколаїв). Учасники олімпійських ігор в Атенах не брали участи в чемпіонаті.

Футбол

Національна збірна України з футболу у змаганнях відбіркового турніру Чемпіонату світу – 2006 перемогла 18 листопада в Стамбулі збірну Туреччини з рахунком 3:0. На 8-ій хвилині гри Олег Гусєв ударом в кут воріт відкрив рахунок – 0:1. На 17-ій хвилині Андрій Шевченко, увійшовши у карний майданчик турецької команди, ударом у дальній кут воріт робить рахунок 0:2. На 88-ій хвилині А. Шевченко ударом в падінні зробив рахунок 0:3. Після цього на поле полетіли пляшки та інші предмети.

В інших змаганнях групи збірна Грузії зіграла внічию з Данією з рахунком 2:2, а Греція перемогла Казахстан 3:1. У наступному турі 9 лютого 2005 року збірна України зіграє в гостях з Албанією, а Греція прийме Данію.

Відбіркові ігри до ЧС-2006 року в Европі стали справжнім днем гравців-легіонерів, які виступають в чемпіонаті України. Відразу 5 футболістів (по два з „Динамо" та „Шахтаря" та один з донецького „Металюрга") відзначилися голями за свої національні збірні.

Турнірна ситуація у групі:

1. Україна –	11 точок (5 ігор)
2. Данія	– 6 (4)
3. Туреччина	– 6 (5)
4. Албанія	– 6 (4)
5. Греція	– 5 (4)
6. Грузія	– 5 (4)
7. Казахстан	– 0 (4)

Молодіжна збірна України з футболу у відбірковому змаганні Чемпіонату 2006 року програла в Стамбулі молодіжній збірній Туреччини з рахунком 0:1. Впродовж всієї зустрічі йшов дощ. За всю гру турки завдали всього одного удару по воротах збірної України і цей удар закінчився голем.

В інших іграх групи Греція перемогла Казахстан з рахунком 5:0, а Грузія поступилася Данії 2:4.

Турнірна ситуація в групі:

1. Данія	- 10 точок (4 гри)
2. Україна	- 9 (5)
3. Туреччина	– 8(5)
4. Греція	- 7 (4)
5. Албанія	- 4 (4)
6. Грузія	- 4 (4)
7. Казахстан	- 0 (4)

Учасникам групового турніру Ліги чемпіонів Европи залишилося провести по дві гри. З леверкузенським „Баєром" київське „Динамо" гратиме 7 грудня, а 23 грудня, коли ми передаємо „Свободу" до друкарні, в Києві на поле стадіону „Олімпійський" вийде „Рома".

Апеляційний комітет УЕФА відхилив скаргу „Баєра" на рішення УЕФА присудити київському „Динамо" перемогу з рахунком 3:0 у грі проти „Роми" в Римі 15 вересня, коли гра була перервана.

Позов був відхилений на тій підставі, що „Баєр" не є стороною, котра безпосередньо постраждала від цього рішення.

Шахи

17 листопада в Києві відбулась прес-конференція, присвячена перемозі чоловічої збірної України з шахів на 36-ій Всесвітній олімпіяді, що проходила в еспанському місті Кальвії 15-30 жовтня („Свобода", ч. 45). На фото: чемпіон світу з шахів, член чоловічої збірної України Руслан Пономарев виступає на прес-конференції. Фото УНІАН

Ручний м'яч

За 20 днів до початку чемпіонату Европи з ручного м'яча (гандболу) жіноча збірна України 18 листопада перемогла в товариському змаганні майбутніх господарок Евро-2004 гандболісток Угорщини з рахунком 25:21. Найбільше забила Наталя Ляпіна – 5 м'ячів.

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail roxolanaltd@roxolana.com
web.www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* *Додаткова оплата за доставу Існують певні обмеження.*

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн..
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

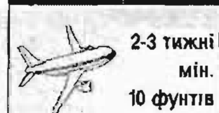

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум 10 фунтів	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

• РІЗНЕ •

НА ПРОДАЖ
смереки в ціні
10 – 20 дол.
Просимо телефонувати на число:
(732) 356-6792

• РІЗНЕ •

Д-р О. Хомчук, „**Церква поза церковною огорожею. Розколи і руйнація Української Православної церкви в пошуках Константинопільського визнання**". Чикаго, 2002, 621 ст., $29 US.
Ukrainians of America, P.O. Box 573, Westmont, IL 60559.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ, президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК, заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

„СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися
до Марійки Осціславської на
тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

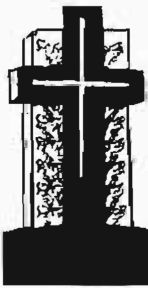
R.P. DRAGO FUNERAL HOME, Inc.

Louis G. Pillari – Funeral Director
43-10 30th Avenue
Long Island City, NY 11103
(718) 278-0089
Українська обслуга
Owned by the Podpirka Family

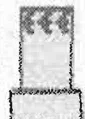
За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Пам'яті Івана Гадзими

З далекого Клівленду, штат Огайо, надійшла сумна вістка, що там на 84-му році життя помер наш земляк, довголітній читач „Нового життя" Іван Гадзима.

Як нас повідомив його друг Олександер Бурик, Іван Гадзима народився 25 лютого 1920 р. в с. Штефурів Свидницького округу. Вчився у Пряшевській горожанській школі та учительській семінарії (разом з нашим музичним фолкльористом та диригентом Юрієм Цимборою, який згодом став його шваґром). Після матури Іван вчителював у с. Рівне, а в 1939 році, усвідомивши себе українцем, поїхав до Хусту будувати Карпатську Україну. Працюючи учителем, нав'язав тісні стосунки з Іриною Невицькою (сестрою співзасновника пряшівського „Руського дому" Николая Бурика). Після поразки Карпатської України в березні 1939 року Іван Гадзима змушений був повернутися додому, однак словацькі органи заборонили йому працювати в школах саме за його українське переконання. На рідній Маковиці І. Гадзима працював у торгівлі, а на початку війни його забрали до словацької армії.

Після повернення з війни в 1945 році він одружився з Марією Бурик із Варадки. Старшою дружкою на їх весіллі була Оля Мидлик, нинішня настоятелька монастиря Сестер-Василіянок у Пряшеві. В 1948 році після арешту тата дружини (за зв'язки з бандерівцями) подружжя Гадзимів еміґрувало до близького родича Олександра Бурика в Німеччину. В 1950 році обоє вони виїхали в Канаду, а в 1954 році - до міста Сен-Луїс в США. До відходу на пенсію в 1998 році Іван працював в одній з фабрик Форда, водночас брав активну участь і в українському громадському та церковному житті. У Сен-Луїсі він заснував церковний та світський хори. Кілька років був дяком у місцевій греко-католицькій церкві. В 1963 році переселився до Клівленду, де став членом знаменитого хору „Дніпро".

Слідами батька пішли і його четверо дітей: Люба, Микола, Сузана та Петро. Всі вони позакінчували високі школи. Син Микола став знаменитим бандуристом, відомим далеко за межами свого міста. Після виникнення самостійної України Іван Гадзима активно залучився до її розбудови не лише словами, але й конкретними вчинками. До самої смерти утримував тісні стосунки з рідним краєм.

Час від часу він дописував і до пряшівської української преси. Ось що він писав своїм землякам у 1991 році: „Після майже півстоліття моя зустріч з вільним друкованим словом з рідної Пряшівщини була надзвичайно милою... Довідуємось тут, що у вас словаків „продукують без породу" ... А чи наші „обродовці" не мали би краще призадуматись, де веде магочіївський блуд? Нам, брати мої, без твердого ґрунту могутньої вільної України не жити!" („Нове життя", 1991 р., ч. 46, с. 4). Ці заповітні слова нашого земляка з Америки не втратили своєї актуальности сьогодні.

Іван Гадзима, як і його шваґер Олександер Бурик, був не лише активним читачем, але й щедрим спонзором українського друкованого слова на Пряшівщині. На жаль, в останні роки його здоров'я сильно підупало. Умер він 7 жовтня 2004 року в Клівленді, де його й поховано.

Нехай йому буде легкою чужа землиця, а рідна Маковиця буде згадувати його як одного з перших учителів, який, покінчивши з реакційним москвофільством, став свідомим українським патріотом.

Вічна тобі пам'ять, брате Іване!

Микола Мушинка,
Пряшів, Словаччина

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого улюбленого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

МИРОСЛАВА ПРОКОПА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в суботу, 4 грудня 2004 р.
о год. 8:30 ранку
в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Дружина - ЛЮБА
дочки - ХРИСТЯ з мужем НІЛЕМ
- ЛІДА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
внуки - МАКСИМ і ЛІЛЯ.

В ТРИДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого і незабутнього
БАТЬКА

св. п.

інж. ВІКТОРА ВАКУЛОВСЬКОГО

в суботу, 27 листопада 2004 р.,
о год. 1-ій по пол.

буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій душі Покійного
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Рідних, приятелів і знайомих просимо
згадати Покійного в своїх молитвах.

Вічна Йому пам'ять!

Доньки - ВІКТОРІЯ І МАРІЯННА ВАКУЛОВСЬКІ

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в п'ятницю, 19 листопада 2004 р. в місцевості Брик полудневого стейту Ню-Джерзі, по однотижневому тяжкому паралічі, залишив наші ряди довголітній і взірцевий член Станиці

бл. п.

ВАСИЛЬ ЛОТОЦЬКИЙ

колишній стрілець Дивізії „Галичина".

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у понеділок в похоронному заведенні, в яких побратими з прапором тримали почесну стійку і віддали останній салют. Похоронено побратима Василя 22 листопада на українському цвинтарі св. Андрея Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Опечаленій дружині, доньці і внукам, а також ближчій і дальшій рідні в діяспорі і Україні висловлюємо наше щире вояцьке співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ В НЮАРКУ

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 23 жовтня 2004 р. відійшла у вічність на 90-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

АНАСТАЗІЯ ГАНУСЯК

з дому ЗУБАНСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 29 жовтня в українській католицькій церкві Благовіщення в Melrose Park, PA., а відтак на цвинтар св. Марії на Факс Чейсі.

В глибокому смутку залишились:
дочка - МАРУСЯ ЛІТИНСЬКА з мужем ЮРІЄМ
внуки - ХРИСТЯ БИРКЕТ з мужем ЕРИКОМ
- ГЕНЬО ЛІТИНСЬКИЙ з дружиною АМІ
- ЮРКО ЛІТИНСЬКИЙ
правнучка - АЙВЕРІ БИРКЕТ
та ближча і дальша родина в Аргентині і Україні.

Просимо згадати Покійну в своїх молитвах.

Вічна Її пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що в пізніх годинах 17-го листопада, після важкої недуги, на 90-му році життя, померла наша найдорожча МАТИ, БАБУНЯ і ТІТКА

бл. п.

МАРІЯ (МАРУСЯ) ВОЛОДИМИРІВНА СОЛОВЙОВ

з дому ТРУШКЕВИЧ

нар. в місті Любар, Житомирської обл., 30 липня 1915 р.
Працювала технічним ілюстратором для видавництва John Wiley в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 20 листопада на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

син – ОЛЕКСІЙ (ЛЕСИК) з дружиною ДАЯН
онучки – ЛАРИСА з чоловіком ДЕЙВОМ БЕРКОВИЦЕМ
– АЛИСОН з чоловіком ДЕЙВИДОМ СВАНЗОМ
вірна подруга – ГАЛИНА ПЕТРЕНКО, РОМАН, ЮРІЙ і АНЯ.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 13 листопада 2004 р. спочив у Бозі, проживши 92 трудолюбивих років і довгу недугу наш дорогий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

інж. АДРІЯН ЧЕРНЯК

нар. 16 лютого 1912 р. в Ковлі, на Волині.

Похований 16 листопада 2004 р. на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

РОДИНА

Просимо друзів і знайомих про молитви за спокій Його душі. Бажаючі можуть складати пожертви в пам'ять Покійного на Музейний Фонд Української Православної Церкви в США, P.O. Box 495, South Baund Brook, NJ 08880.

У глибокому смутку повідомляю рідних і знайомих, що 19 листопада 2004 р., проживши 99 років відійшов у вічність в Alhambra, CA мій дорогий ЧОЛОВІК

бл. п.

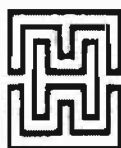
МИХАЙЛО ЯВОРСЬКИЙ
MICHAEL YAWORSKY

нар. 9 квітня 1905 р. в с. Явора, Україна.
Покійний був великим українським патріотом.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 27 листопада в Little Church of the Flowers, Glendale, CA.

Залишені у смутку:
дружина – ЕДИТ (прожила з пок. Михайлом 52 роки)
племінники і племінниці в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ повідомляє своїх членів та громаду, що 16 листопада 2004 року відійшов з цього світу

бл. п.

д-р ВОЛОДИМИР ЖИЛА

дійсний член НТШ-А,
літературознавець,
професор порівняльного літературознавства в Texas Tech University,
автор багатьох праць з літературознавства та
редактор 25 томів Proceedings of the Comparative Literature Symposium

Рідним складаємо найщиріші співчуття

УПРАВА НТШ-А В АМЕРИЦІ

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою з приятелями і знайомими, що 16 листопада 2004 р. відійшла у Божу вічність у Львові, на 82-му році життя

бл. п.

ОЛЕНА КУЗЬМОВИЧ-НОВОСАД

З великим жалем залишилися:

дочка – ІРИНА ЛОЗИНСЬКА з мужем МИХАЙЛОМ
сестра – ОКСАНА ШПОТ з родиною
братова – ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ з родиною
перші кузени – ІРИНА ЧУМА з родиною
– ОЛЬГА ГАЄЦЬКА
– д-р ЄВГЕН БОБИКЕВИЧ з дружиною НАТАЛІЄЮ
внуки – АНДРІЙ і РОМАН
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Вічна Її пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої незабутньої МАМИ, БАБУСІ і ПРАБАБУСІ

бл. п.

НАТАЛІЇ ВЛАСОВ

з дому ЛАБЕНСЬКИХ

нар. 24 листопада 1910 р. у Вульці, Україна.

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

були відправлені
в Українських Католицьких Церквах
в різних містах
Америки, України, Німеччини і Хорватії.

Сердечно дякуємо усім нашим
Приятелям і Знайомим
за молитви і численні Панахиди
та
Поминальні Служби Божі.

Нехай Господь винагородить Вас!

Вічна Їй пам'ять!

дочка – ОКСАНА
син – ОРЕСТ
з родинами.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free: 1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail: swelhasch@unamember.com

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
Ukrainian Weddings
and Special Events
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
Оформлення Заяв на Лотерію Зеленої Картки за Новими Вимогами
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (2№.42) 387-8683 • (2№.42) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Фірма „КАРПАТИ"
Licence № 113486759
Виконує малі і великі роботи. Переробляє хати, пазнички, направляє дахи, виконує цементні праці, а також малює назовні і всередині (handyman) сантехнічні і електричні роботи – **Василь Чолак**
Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 935-0280

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтуємо і переробляємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпахлювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок
Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграшi процесу про відшкодування
А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

ПРОДАЄТЕ СВІЙ БУДИНОК?
Зателефонуйте до нас!
Купуємо
6-60 родинні будинки
Charles Podpirka
JRC Management LLC
(718) 459-1651

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 New York, NY 10107
Phone: (212) 541-5707 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол.*+tax (round trip)
320 дол.*+tax (one way)
Київ
549 дол.*+tax (round trip)
375 дол.*+tax (one way)
Restrictions Apply

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!